

Nice-Traktaten (Dansk)

- Nice-traktaten om ændring af Traktaten om Den Europæiske Union, Traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter

Traktat underskrevet:

26. februar 2001

Traktat i kraft:

1. februar 2003

Teksten stammer fra:

Teksten er taget fra Det Europæiske Fællesskabers Tidende, nr. C 80 fra d. 10/3 2001

Beskrivelse:

Traktaten ændrer i de forskellige traktater i det europæiske samarbejde

Folketingets EU-Oplysning

- Folketingets EU-Oplysning har samlet EU's traktater i en historisk database. Du kan se de resterende traktater her: www.euo.dk/dokumenter/traktat/

NICE-TRAKTATEN

OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION,
TRAKTATERNE OM OPRETTELSE AF
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER
OG VISSE TILKNYTTETED AKTER

(2001/C 80/01)

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

FORBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND,

HANS MAJESTÆT SVERIGES KONGE,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORD-IRLAND,

SOM ERINDRER OM den historiske betydning af at bringe det europæiske kontinents deling til ophør,

SOM ØNSKER at fuldføre den proces, der blev indledt med Amsterdam-traktaten med henblik på at forberede Den Europæiske Unions institutioner på at fungere i en udvidet Union,

SOM ER FAST BESLUTTEDE PÅ at gå videre med tiltrædelsesforhandlingerne på dette grundlag for at afslutte dem med et positivt resultat i overensstemmelse med proceduren i traktaten om Den Europæiske Union,

HAR BESLUTTET at ændre traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter,

og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Louis MICHEL,
vicepremierminister og udenrigsminister

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING:

Mogens LYKKETOFT,
udenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Joseph FISCHER,
forbundsudenrigsminister og stedfortrædende forbundskansler

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK:

Georgios PAPANDREOU,
udenrigsminister

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN:

Josep PIQUÉ I CAMPS,
udenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Hubert VÉDRINE,
udenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND:

Brian COWEN,
udenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Lamberto DINI,
udenrigsminister

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG:

Lydie POLFER,
vicepremierminister, udenrigsminister og minister for udenrigshandel

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Jozias Johannes VAN AARTSEN,
udenrigsminister

FORBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG:

Benita FERRERO-WALDNER,
forbundsudenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK:

Jaime GAMA,
Ministro de Estado, udenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND:

Erkki TUOMIOJA,
udenrigsminister

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SVERIGE:

Anna LINDH,
udenrigsminister

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORD-IRLAND:

Robin COOK,
minister for udenrigs- og Commonwealth-spørgsmål

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter, der er fundet i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser:

FØRSTE DEL

SUBSTANSÆNDRINGER

Artikel 1

Traktaten om Den Europæiske Union ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

1) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. På begrundet forslag af en tredjedel af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet eller Kommissionen kan Rådet med et flertal på fire femtedele af sine medlemmer efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet fastslå, at der er en klar fare for, at en medlemsstat groft overtræder principper i artikel 6, stk. 1, og rette passende henstillinger til denne medlemsstat. Inden Rådet fastslår dette, hører det den berørte medlemsstat, og det kan efter samme fremgangsmåde anmode uafhængige personer om inden for en rimelig frist at fremlægge en rapport om situationen i den pågældende medlemsstat.

Rådet efterprøver regelmæssigt, om de forhold, der har fået Rådet til at fastslå ovennævnte, stadig er gældende.

2. Rådet kan i dets sammensætning af stats- og regeringschefer med enstemmighed på forslag af en tredjedel af medlemsstaterne eller Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet fastslå, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper i artikel 6, stk. 1, efter at have opfordret den pågældende medlemsstats regering til at fremsætte sine bemærkninger.

3. Hvis en overtrædelse som omhandlet i stk. 2 er fastslået, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at suspendere visse af de rettigheder, der følger af anvendelsen af denne traktat på den pågældende medlemsstat, herunder de stemmerettigheder, der er tillagt repræsentanten for den pågældende medlemsstats regering i Rådet. Rådet tager i så fald hensyn til en sådan suspensions mulige følger for fysiske og juridiske personers rettigheder og forpligtelser.

Den pågældende medlemsstat er under alle omstændigheder fortsat bundet af sine forpligtelser i henhold til denne traktat.

4. Rådet kan senere med kvalificeret flertal beslutte at ændre eller tilbagekalde foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 3, som følge af ændringer i den situation, som har ført til, at de blev indført.

5. Ved anvendelsen af denne artikel træffer Rådet afgørelse uden at tage den pågældende medlemsstats regeringsrepræsentants stemme i betragtning. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de i stk. 2 omhandlede afgørelser. Kvalificeret flertal defineres som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Dette stykke gælder også, hvis stemmerettigheder suspenderes i medfør af stk. 3.

6. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 træffer Europa-Parlamentet afgørelse med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer og et flertal af sine medlemmer.»

2) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Unionens sikkerhed, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, som vil kunne føre til et fælles forsvar, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Unionens politik i denne artikels betydning berører ikke den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater, hvis fælles forsvar foregår i Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme.

Den gradvise udformning af en fælles forsvarspolitik understøttes, i det omfang medlemsstaterne måtte finde det hensigtsmæssigt, af samarbejde mellem dem på forsvarsmaterielområdet.

2. De spørgsmål, der er omhandlet i denne artikel, omfatter humanitære opgaver og redningsopgaver, fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse.

3. Afgørelser i henhold til denne artikel, der har indvirkning på forsvarsområdet, berører ikke de politikker og forpligtelser, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit.

4. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at der på bilateralt plan inden for rammerne af Den Vesteuropæiske Union (WEU) og NATO udvikles et tættere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt dette samarbejde ikke er i strid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette traktatafsnit.

5. Med henblik på at fremme målene i denne artikel vil bestemmelserne heri blive gennemgået på ny i overensstemmelse med artikel 48.«

3) I artikel 23, stk. 2, første afsnit, tilføjes følgende tredje led:

«— når det udpeger en særlig repræsentant i henhold til artikel 18, stk. 5.»

4) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

1. Når det er nødvendigt at indgå en aftale med en eller flere stater eller internationale organisationer til gennemførelse af dette afsnit, kan Rådet bemyndige formandskabet, der om nødvendigt bistås af Kommissionen, til at indlede forhandlinger med henblik herpå. Sådanne aftaler indgås af Rådet efter henstilling fra formandskabet.

2. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et spørgsmål, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelse af interne afgørelser.

3. Når aftalen skal indgås med henblik på at iværksætte en fælles aktion eller en fælles holdning, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2.

4. Bestemmelserne i denne artikel gælder også for spørgsmål, der henhører under afsnit VI. Når aftalen vedrører et spørgsmål, hvor der kræves kvalificeret flertal for vedtagelse af interne afgørelser eller foranstaltninger, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3.

5. Ingen aftale er bindende for en medlemsstat, hvis repræsentant i Rådet meddeler, at medlemsstaten må opfylde de krav, der gælder ifølge dens egen forfatningsmæssige procedure; de øvrige medlemmer af Rådet kan dog vedtage, at aftalen skal gælde foreløbigt.

6. Aftaler, der indgås på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, er bindende for Unionens institutioner.«

5) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Med forbehold af artikel 207 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab følger en udenrigs- og sikkerhedspolitisk komité den internationale situation på de områder, der henhører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og bidrager til at fastlægge politikken ved at afgive udtalelser til Rådet på dettes foranledning eller på eget initiativ. Komitéen følger ligeledes iværksættelsen af den vedtagne politik med forbehold af formandskabets og Kommissionens beføjelser.

Inden for dette traktatafsnits område varetager denne komité under Rådets ansvar den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af krisestyringsoperationer.

Rådet kan med henblik på en krisestyringsoperation og for hele dennes varighed, som fastlagt af Rådet, bemyndige komitéen til at træffe relevante afgørelser vedrørende den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af operationen, dog med forbehold af artikel 47.«

6) Der indsættes følgende artikler:

»Artikel 27 A

1. Forstærket samarbejde på et af de områder, der er omhandlet i dette traktatafsnit, har til formål at beskytte Unionens værdier og tjene dens interesser som helhed ved at styrke dens identitet som en sammenhængende kraft i internationale sammenhænge. Det skal overholde

— principperne, målene, de overordnede retningslinjer og sammenhængen i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og de afgørelser, der træffes som led i denne politik

— Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og

— sammenhængen mellem alle Unionens politikker og dens optræden udadtil.

2. Artikel 11-27 og artikel 27 B-28 finder anvendelse på det forstærkede samarbejde i henhold til denne artikel, medmindre andet er fastsat i artikel 27 C og i artikel 43-45.

Artikel 27 B

Forstærket samarbejde i henhold til dette traktatafsnit vedrører iværksættelse af fælles aktioner eller fælles holdninger. Det kan ikke vedrøre spørgsmål, der har konsekvenser på det militære område eller på forsvarsområdet.

Artikel 27 C

Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde i henhold til artikel 27 B, retter anmodning herom til Rådet.

Anmodningen sendes til Kommissionen og til orientering til Europa-Parlamentet. Kommissionen afgiver udtalelse, navnlig om sammenhængen mellem det påtænkte forstærkede samarbejde og Unionens politikker. Bemyndigelsen gives af Rådet, som træffer afgørelse i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, andet og tredje afsnit, under overholdelse af artikel 43-45.

Artikel 27 D

Med forbehold af formandskabets og Kommissionens beføjelser påser Rådets generalsekretær/højststående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik navnlig, at Europa-Parlamentet og alle medlemmer af Rådet orienteres fuldt ud om gennemførelsen af forstærket samarbejde inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel 27 E

En medlemsstat, som ønsker at deltage i et forstærket samarbejde indført i overensstemmelse med artikel 27 C, giver meddelelse herom til Rådet og informerer Kommissionen. Kommissionen sender inden tre måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen Rådet en udtalelse. Inden fire måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen træffer Rådet afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som det måtte finde nødvendige. Afgørelsen betragtes som positiv, medmindre Rådet med kvalificeret flertal inden for samme frist beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådet sin beslutning og fastsætter en frist for fornyet behandling heraf.

I forbindelse med denne artikel træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Kvalificeret flertal defineres som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer og samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers antal som dem, der er fastsat i artikel 23, stk. 2, tredje afsnit.»

7) Artikel 29, stk. 2, andet led, affattes således:

»— forstærket samarbejde mellem medlemsstaternes retlige og andre kompetente myndigheder, herunder gennem Den Europæiske Enhed for Retligt Samarbejde (Eurojust), i overensstemmelse med artikel 31 og 32«

8) Artikel 31 affattes således:

»Artikel 31

1. Fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager omfatter:

a) fremme og fremskyndelse af samarbejdet vedrørende retspleje og fuldbyrdelse af afgørelser mellem kompetente ministerier og retlige eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne, herunder, når det er relevant, gennem Eurojust

b) lettelse af udlevering mellem medlemsstaterne

- c) sikring af forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler, i det omfang det er nødvendigt for at forbedre samarbejdet
- d) forebyggelse af konflikter om stedlig kompetence mellem medlemsstaterne
- e) gradvis vedtagelse af foranstaltninger til fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for organiseret kriminalitet, terrorisme og ulovlig narkotika-handel.

2. Rådet skal fremme samarbejdet via Eurojust ved:

- a) at sætte Eurojust i stand til at bidrage til en passende koordinering mellem medlemsstaternes nationale retsforfølgende myndigheder
- b) at fremme Eurojusts støtte i efterforskningen i kriminalsager vedrørende grov grænseoverskridende kriminalitet, især i forbindelse med organiseret kriminalitet, navnlig under hensyntagen til Europols analyser
- c) at lette et tæt samarbejde mellem Eurojust og det europæiske retlige netværk, specielt med henblik på at lette efterkommelse af retsanmodninger og udleveringsbegæringer.»

9) Artikel 40 erstattes af følgende artikel 40, 40 A og 40 B:

»Artikel 40

- 1. Forstærket samarbejde på et af de områder, der er omhandlet i dette traktatafsnit, har til formål at gøre det muligt for Unionen hurtigere at udvikle sig til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed under overholdelse af Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og de mål, der er fastsat i dette traktatafsnit.
- 2. Artikel 29-39 og artikel 40 A, 40 B og 41 finder anvendelse på forstærket samarbejde i henhold til denne artikel, medmindre andet er fastsat i artikel 40 A og artikel 43-45.
- 3. De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der vedrører Domstolens beføjelser samt udøvelsen af disse beføjelser, finder anvendelse på denne artikel samt på artikel 40 A og 40 B.

Artikel 40 A

- 1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde i henhold til artikel 40, retter anmodning til Kommissionen, der kan forelægge Rådet et forslag herom. Hvis Kommissionen ikke fremsætter noget forslag, giver den de berørte medlemsstater en begrundelse herfor. Disse kan så forelægge Rådet et initiativ med henblik på at få bemyndigelse til det pågældende forstærkede samarbejde.
- 2. Bemyndigelsen i stk. 1 gives, under overholdelse af artikel 43-45, af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen eller på initiativ af mindst otte medlemsstater og efter høring af Europa-Parlamentet. Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Et medlem af Rådet kan anmode om, at sagen forelægges Det Europæiske Råd. Efter denne forelæggelse for Det Europæiske Råd kan Rådet træffe afgørelse i overensstemmelse med første afsnit i dette stykke.

Artikel 40 B

En medlemsstat, som ønsker at deltage i et forstærket samarbejde indført i overensstemmelse med artikel 40 A, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som inden tre måneder efter datoen for modtagelsen af denne meddelelse afgiver en udtalelse til Rådet, eventuelt med en henstilling vedrørende særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige, for at den berørte medlemsstat kan deltage i det pågældende samarbejde. Rådet træffer afgørelse om anmodningen inden fire måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen. Afgørelsen betragtes som positiv, medmindre Rådet med kvalificeret flertal inden for samme frist beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådet sin beslutning og fastsætter en frist for fornyet behandling heraf.

I forbindelse med denne artikel træffer Rådet afgørelse på betingelserne i artikel 44, stk. 1.«

10) Overskriften til afsnit VII affattes således: »Bestemmelser om forstærket samarbejde«.

11) Artikel 43 affattes således:

»Artikel 43

Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde, kan anvende de institutioner, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvis samarbejdet

- a) tager sigte på at fremme Unionens og Fællesskabets mål, beskytte og varetage deres interesser og styrke deres integrationsproces
- b) overholder de omhandlede traktater og Unionens fælles institutionelle ramme
- c) overholder gældende fællesskabsret og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til de øvrige bestemmelser i de omhandlede traktater
- d) forbliver inden for rammerne af Unionens eller Fællesskabets beføjelser og ikke vedrører områder, der henhører under Fællesskabets enekompetence
- e) ikke skader det indre marked som defineret i artikel 14, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller den økonomiske og sociale samhørighed, der er indført i henhold til afsnit XVII i samme traktat
- f) ikke indebærer begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke fordrejer konkurrencevilkårene mellem dem
- g) omfatter mindst otte medlemsstater
- h) respekterer ikke-deltagende medlemsstaters beføjelser, rettigheder og forpligtelser

i) ikke berører bestemmelserne i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union

j) er åbent for alle medlemsstater i overensstemmelse med artikel 43 B.«

12) Der indsættes følgende artikler:

»Artikel 43 A

Forstærket samarbejde kan kun iværksættes som en sidste udvej, når det er fastslået i Rådet, at de fastsatte mål ikke kan nås inden for en rimelig frist ved anvendelse af de relevante bestemmelser i traktaterne.

Artikel 43 B

Forstærket samarbejde er åbent for alle medlemsstater, når det indføres. Det vil ligeledes være åbent for alle medlemsstater når som helst derefter i overensstemmelse med artikel 11 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 27 E og 40 B i nærværende traktat, forudsat at medlemsstaterne efterkommer den oprindelige afgørelse og de afgørelser, der er truffet i henhold hertil. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde, skal tilskynde til, at det størst mulige antal medlemsstater deltager.«

13) Artikel 44 erstattes af følgende artikel 44 og 44 A:

»Artikel 44

1. Med henblik på vedtagelsen af de retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af et forstærket samarbejde som omhandlet i artikel 43, gælder de relevante institutionelle bestemmelser i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Medens alle Rådets medlemmer skal kunne deltage i forhandlingerne, er det imidlertid kun repræsentanterne for de deltagende medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af afgørelser. Kvalificeret flertal defineres som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer og samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers antal som dem, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 23, stk. 2, andet og tredje afsnit, i nærværende traktat for så vidt angår forstærket samarbejde på grundlag af artikel 27 C. Enstemmighed kræver kun de berørte rådsmedlemmers stemmer

Sådanne retsakter og afgørelser indgår ikke som en del af gældende EU-ret.

2. Medlemsstaterne skal i det omfang, de er berørt, anvende de retsakter og afgørelser, der vedtages til gennemførelse af det forstærkede samarbejde, som de deltager i. Sådanne retsakter og afgørelser er kun bindende for de deltagende medlemsstater og gælder i givet fald kun umiddelbart i disse stater. Medlemsstater, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde, må ikke hæmme de deltagende medlemsstaters gennemførelse heraf.

Artikel 44 A

De udgifter, bortset fra institutionernes administrationsomkostninger, som gennemførelsen af et forstærket samarbejde medfører, afholdes af de deltagende medlemsstater, medmindre Rådet beslutter andet med enstemmighed blandt alle sine medlemmer efter høring af Europa-Parlamentet.«

14) Artikel 45 affattes således:

»Artikel 45

Rådet og Kommissionen sikrer sammenhæng i de foranstaltninger, der gennemføres på grundlag af dette afsnit, samt sammenhæng mellem disse foranstaltninger og Unionens og Fællesskabets politikker og samarbejder med henblik herpå.»

15) Artikel 46 affattes således:

»Artikel 46

De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, der vedrører EF-Domstolens kompetence samt udøvelsen af denne kompetence, finder kun anvendelse på følgende bestemmelser i nærværende traktat:

- a) bestemmelserne om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab
- b) bestemmelserne i afsnit VI på de i artikel 35 fastsatte betingelser
- c) bestemmelserne i afsnit VII på de i artikel 11 og 11 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 40 i nærværende traktat fastsatte betingelser
- d) artikel 6, stk. 2, med hensyn til institutionernes handlinger, for så vidt Domstolen har kompetence i henhold til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i henhold til nærværende traktat
- e) procedurebestemmelserne — og kun dem — i artikel 7, idet Domstolen træffer afgørelse på begæring af den berørte medlemsstat inden for en frist på en måned fra den dato, hvor Rådet har fastslået den pågældende situation i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel
- f) artikel 46-53.»

Artikel 2

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

1) Artikel 11 erstattes af følgende artikel 11 og artikel 11 A:

»Artikel 11

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde på et af de områder, der er nævnt i denne traktat, retter anmodning til Kommissionen, der kan forelægge Rådet et forslag herom. Hvis Kommissionen ikke fremsætter noget forslag, giver den de berørte medlemsstater en begrundelse herfor.

2. Bemyndigelsen til at indlede et forstærket samarbejde som nævnt i stk. 1 gives under overholdelse af artikel 43-45 i traktaten om Den Europæiske Union af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Når det forstærkede samarbejde vedrører et område, der hører under fremgangsmåden i artikel 251 i denne traktat, kræves der samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Et medlem af Rådet kan anmode om, at sagen forelægges for Det Europæiske Råd. Efter denne forelæggelse for Det Europæiske Råd kan Rådet træffe afgørelse i overensstemmelse med første afsnit i dette stykke.

3. De retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af det forstærkede samarbejde, er underlagt alle de relevante bestemmelser i denne traktat, medmindre andet er fastsat i denne artikel og i artikel 43-45 i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 11 A

En medlemsstat, som ønsker at deltage i et forstærket samarbejde indført i overensstemmelse med artikel 11, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter datoen for modtagelsen af denne meddelelse. Inden fire måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen træffer Kommissionen afgørelse herom og om sådanne særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige.»

2) I artikel 13 bliver den nuværende tekst til stk. 1, og der tilføjes følgende stk. 2:

»2. Når Rådet, uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, vedtager fællesskabstilskyndelsesforanstaltninger til støtte for medlemsstaternes aktioner med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af målene i stk. 1, træffer det uanset stk. 1 afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251.«

3) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i denne traktat og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at nå dette mål, og denne traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, kan Rådet vedtage bestemmelser, der skal gøre det lettere at udøve de rettigheder, der er nævnt i stk. 1. Det træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på bestemmelser vedrørende pas, identitetskort, opholdsbeviser eller andre dokumenter, der er sidestillet hermed, og heller ikke på bestemmelser vedrørende social sikring eller social beskyttelse.«

4) I artikel 67 tilføjes følgende stykke:

»5. Uanset stk. 1 vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 251:

— de i artikel 63, nr. 1), og artikel 63, nr. 2), litra a), omhandlede foranstaltninger, forudsat at Rådet forudgående og i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 har vedtaget fællesskabsbestemmelser, som fastlægger fælles regler og grundlæggende principper for dette spørgsmål

— de i artikel 65 omhandlede foranstaltninger, bortset fra familieretlige aspekter.«

5) Artikel 100 affattes således:

»Artikel 100

1. Med forbehold af de øvrige fremgangsmåder i denne traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.

2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en medlemsstat som følge af naturkatastrofer eller usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, på bestemte betingelser yde den pågældende medlemsstat finansiell støtte fra Fællesskabet. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.«

6) Artikel 111, stk. 4, affattes således:

»4. Med forbehold af stk. 1 skal Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, fastlægge Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union samt fastlægge dets repræsentation under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i artikel 99 og 105.«

7) Artikel 123, stk. 4, affattes således:

»4. På datoen for indledning af tredje fase vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed blandt medlemsstaterne uden dispensation på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, de omregningskurser, til hvilke deres valutaer fastlåses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåst kurs ecuen træder i stedet for disse valutaer, og ecuen vil blive en selvstændig valuta. Denne foranstaltning ændrer ikke i sig selv ecuens værdi udadtil. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal blandt ovennævnte medlemsstater på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, træffer de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af ecuen som disse medlemsstaters fælles valuta. Artikel 122, stk. 5, andet punktum, finder anvendelse.«

8) Artikel 133 affattes således:

»Artikel 133

1. Den fælles handelspolitik bygger på ensartede principper navnlig for så vidt angår toldændringer, indgåelse af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

2. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelse af den fælles handelspolitik.

3. Skal der føres forhandlinger om aftaler med en eller flere stater eller internationale organisationer, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger. Rådet og Kommissionen skal sikre, at de aftaler, der forhandles, er i overensstemmelse med Fællesskabets interne politikker og regler.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde. Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport til det særlige udvalg om, hvordan forhandlingerne skrider frem.

De relevante bestemmelser i artikel 300 finder anvendelse.

4. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Stk. 1-4 finder ligeledes anvendelse på forhandling og indgåelse af aftaler på områderne handel med tjenesteydelser og handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret, for så vidt disse aftaler ikke er omfattet af de nævnte stykker, jf. dog stk. 6.

Uanset stk. 4 træffer Rådet afgørelse med enstemmighed om forhandling og indgåelse af en aftale på et af de områder, der er nævnt i første afsnit, hvis denne aftale omfatter bestemmelser, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelse af interne regler, eller hvis en sådan aftale vedrører et område, hvor Fællesskabet endnu ikke ved vedtagelse af interne regler har udøvet sine beføjelser i henhold til denne traktat.

Rådet træffer afgørelse med enstemmighed om forhandling og indgåelse af en aftale af horisontal karakter, for så vidt den også vedrører det foregående afsnit eller stk. 6, andet afsnit.

Dette stykke anfægter ikke medlemsstaternes ret til at opretholde og indgå aftaler med tredjelande eller internationale organisationer, for så vidt disse aftaler overholder fællesskabsretten og de andre relevante internationale aftaler.

6. En aftale kan ikke indgås af Rådet, hvis den indeholder bestemmelser, der overskrider Fællesskabets interne beføjelser, især ved at medføre en harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på et område, hvor traktaten udelukker en sådan harmonisering.

I den henseende er aftaler om handel med kulturelle og audiovisuelle tjenesteydelser, tjenesteydelser i forbindelse med uddannelse, sociale tjenesteydelser og tjenesteydelser inden for menneskers sundhed, uanset stk. 5, første afsnit, omfattet af blandet kompetence mellem Fællesskabet og dets medlemsstater. Forhandling heraf kræver derfor ud over en fællesskabsafgørelse, der træffes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 300, fælles overenskomst mellem medlemsstaterne. De således forhandlede aftaler indgås i fællesskab af Fællesskabet og medlemsstaterne.

Forhandling og indgåelse af internationale aftaler på transportområdet er fortsat omfattet af bestemmelserne i afsnit V og i artikel 300.

7. Med forbehold af stk. 6, første afsnit, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udvide anvendelsen af stk. 14 til at omfatte internationale forhandlinger og aftaler om intellektuel ejendomsret, for så vidt de ikke er omfattet af stk. 5.«

9) Artikel 137 affattes således:

»Artikel 137

1. Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 136 fastlagte mål støtter og supplerer Fællesskabet medlemsstaternes indsats på følgende områder:

- a) forbedring af især arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed
- b) arbejdsvilkårene
- c) arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse
- d) beskyttelse af arbejdstagere ved ophævelse af en arbejdskontrakt
- e) information og høring af arbejdstagerne
- f) repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser, herunder medbestemmelse, jf. dog stk. 5
- g) beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt på Fællesskabets område
- h) integration af personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, jf. dog artikel 150
- i) lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet
- j) bekæmpelse af social udstødelse
- k) modernisering af de sociale beskyttelsessystemer, jf. dog litra c).

2. Med henblik herpå kan Rådet:

- a) vedtage foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne gennem initiativer, der tager sigte på at opnå større viden, udvikle udvekslingen af oplysninger og god praksis, fremme nytænkning og vurdere erfaringerne, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser
- b) på de i stk. 1, litra a)-i), nævnte områder ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsfor skrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af medlemsstaterne. I disse direktiver skal det undgås at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

Rådet træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget undtagen på de områder, der er nævnt i denne artikels stk. 1, litra c), d), f) og g), hvor Rådet træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og de nævnte udvalg. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet beslutte at lade fremgangsmåden i artikel 251 finde anvendelse på nærværende artikels stk. 1, litra d), f) og g).

3. En medlemsstat kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, efter en fælles anmodning fra disse, at gennemføre direktiver, der er udstedt i henhold til stk. 2.

I så tilfælde sikrer den sig, at arbejdsmarkedets parter senest på den dato, hvor et direktiv skal være gennemført i overensstemmelse med artikel 249, har indført de nødvendige bestemmelser ad aftalemæssig vej, idet den skal træffe de nødvendige foranstaltninger for på et hvilket som helst tidspunkt at være i stand til at sikre de resultater, der er foreskrevet i det pågældende direktiv.

4. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel,

— anfægter ikke medlemsstaternes mulighed for at fastlægge de grundlæggende principper i deres sociale sikringsordninger og må ikke i væsentligt omfang berøre den økonomiske balance i disse ordninger

— er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, når de er forenelige med denne traktat.

5. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.«

10) Artikel 139, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, undtagen når den pågældende aftale indeholder en eller flere bestemmelser, der vedrører et af de områder, hvor der kræves enstemmighed i henhold til artikel 137, stk. 2. I så fald træffer Rådet afgørelse med enstemmighed.«

11) Artikel 144 affattes således:

»Artikel 144

Rådet nedsætter efter høring af Europa-Parlamentet et udvalg for social beskyttelse af rådgivende karakter, der skal fremme samarbejdet om social beskyttelse mellem medlemsstaterne samt mellem disse og Kommissionen. Udvalget har til opgave:

— at følge den sociale situation og udviklingen i politikkerne vedrørende social beskyttelse i medlemsstaterne og i Fællesskabet

— at fremme udvekslingen af oplysninger, erfaringer og god praksis mellem medlemsstaterne og med Kommissionen

— med forbehold af artikel 207 at udarbejde rapporter, afgive udtalelser eller iværksætte andre aktiviteter på de områder, der hører under dets kompetence, på Rådets eller Kommissionens anmodning eller på eget initiativ.

Under udøvelsen af sit mandat etablerer udvalget hensigtsmæssige kontakter med arbejdsmarkedets parter.

Hver medlemsstat og Kommissionen udpeger to medlemmer af udvalget.«

12) Artikel 157, stk. 3, affattes således:

»3. Fællesskabet bidrager til gennemførelsen af målene i stk. 1 gennem de politikker og aktioner, som det iværksætter i henhold til andre bestemmelser i denne traktat. Rådet kan efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg træffe beslutning om specifikke foranstaltninger til støtte for medlemsstaternes aktioner med henblik på virkeliggørelse af målene i stk. 1.

Dette traktatafsnit danner ikke grundlag for Fællesskabets indførelse af nogen form for foranstaltning, der kan fordreje konkurrencen, eller som indeholder fiskale bestemmelser eller bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser.«

13) Artikel 159, stk. 3, affattes således:

»Hvis det viser sig nødvendigt med særlige aktioner ud over fondene og med forbehold af de foranstaltninger, der træffes som led i Fællesskabets øvrige politikker, kan disse aktioner vedtages af Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.«

14) Artikel 161, stk. 3, affattes således:

»Fra den 1. januar 2007 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, såfremt de flerårige finansielle overslag, der gælder fra 1. januar 2007, og den dertil knyttede interinstitutionelle aftale er vedtaget på dette tidspunkt. Hvis det ikke er tilfældet, finder fremgangsmåden i dette stykke anvendelse fra datoen for vedtagelsen heraf.«

15) Artikel 175, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset den i stk. 1 nævnte fremgangsmåde for beslutningstagning og med forbehold af artikel 95 vedtager Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget

a) bestemmelser af hovedsagelig fiskal karakter

b) foranstaltninger, der berører

— fysisk planlægning

— kvantitativ forvaltning af vandressourcerne, eller som direkte eller indirekte berører disse ressourcers disponibilitet

— arealanvendelse, bortset fra affaldshåndtering

c) foranstaltninger, der i væsentlig grad berører en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning.

Rådet kan på betingelserne i første afsnit fastlægge de i dette stykke nævnte spørgsmål, om hvilke der skal træffes afgørelse med kvalificeret flertal.«

16) I tredje del indsættes følgende traktatafsnit:

»Afsnit XXI

ØKONOMISK, FINANSIELT OG TEKNISK SAMARBEJDE MED TREDJELANDE

Artikel 181 A

1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat, især bestemmelserne i afsnit XX, iværksætter Fællesskabet inden for sine kompetenceområder samarbejdsaktioner med tredjelande på det økonomiske, finansielle og tekniske område. Disse aktioner supplerer de aktioner, som iværksættes af medlemsstaterne, og er i overensstemmelse med Fællesskabets udviklingspolitik.

Fællesskabets politik på dette område skal bidrage til den generelle målsætning om udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten samt til målsætningen om respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

2. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre stk. 1. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed i forbindelse med de associeringsaftaler, der er omhandlet i artikel 310, og i forbindelse med aftaler, der skal indgås med de stater, der er kandidater til tiltrædelse af Unionen.

3. Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende Fællesskabets samarbejde kan nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 300.

Første afsnit berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.«

17) Artikel 189, stk. 2, affattes således:

»Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet må ikke overstige 732.«

18) Artikel 190, stk. 5, affattes således:

»5. Europa-Parlamentet fastsætter sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Alle bestemmelser og betingelser i forbindelse med beskatningsordningen for medlemmer og forhenværende medlemmer vedtages med enstemmighed af Rådet.«

19) Artikel 191, stk. 2, affattes således:

»Rådet fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 251 statuten for politiske partier på europæisk plan og navnlig reglerne for deres finansiering.«

20) Artikel 207, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær, der er højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bistået af en vicegeneralsekretær med ansvar for generalsekretariatets daglige drift. Generalsekretæren og vicegeneralsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Rådet træffer afgørelse om generalsekretariatets organisation.«

21) Artikel 210 affattes således:

»Artikel 210

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær samt for medlemmerne af og justitssekretæren ved Retten i Første Instans. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.«

22) Artikel 214, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringschefer indstiller med kvalificeret flertal den person, som det foreslår udnævnt til formand for Kommissionen; indstillingen godkendes af Europa-Parlamentet.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal og efter fælles overenskomst med den indstillede formand listen over de øvrige personer, som det foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen; listen udarbejdes i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats indstilling.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner Rådet med kvalificeret flertal Kommissionens formand og øvrige medlemmer.«

23) Artikel 215 affattes således:

»Artikel 215

Bortset fra ordinære nyansættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det fratrådte, afskedigede eller afdøde medlems tjenesteperiode udnævner Rådet med kvalificeret flertal et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved frivillig fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 214, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 216 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget, eller indtil Rådet i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 har besluttet, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.«

24) Artikel 217 affattes således:

»Artikel 217

1. Kommissionen arbejder under formandens politiske ledelse, og formanden træffer afgørelse om dens interne organisation for at sikre sammenhæng, effektivitet og kollegialitet i dens arbejde.

2. Kommissionens ansvarsområder struktureres og fordeles mellem dens medlemmer af formanden. Formanden kan ændre fordelingen af disse ansvarsområder i løbet af en mandatperiode. Kommissionens medlemmer udøver de hverv, der tillægges dem af formanden, under dennes tilsyn.

3. Formanden udnævner efter kollegiets godkendelse næstformænd blandt Kommissionens medlemmer.

4. Et medlem af Kommissionen træder tilbage, hvis formanden efter kollegiets godkendelse anmoder herom.»

25) Artikel 219, stk. 1, udgår.

26) Artikel 220 affattes således:

»Artikel 220

Domstolen og Retten i Første Instans skal inden for rammerne af deres respektive beføjelser værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne traktat.

Der kan endvidere på de betingelser, der er fastsat i artikel 225 A, til Retten i Første Instans knyttes særlige retsinstanter, som på visse særlige områder skal udøve den domstolskompetence, der er fastsat i denne traktat.»

27) Artikel 221 affattes således:

»Artikel 221

Domstolen består af en dommer per medlemsstat.

Domstolen sættes i afdelinger eller i den store afdeling i overensstemmelse med de regler herfor, der er fastsat i Domstolens statut.

Domstolen kan endvidere sættes i plenum, hvor statuten giver mulighed herfor.»

28) Artikel 222 affattes således:

»Artikel 222

Domstolen bistås af otte generaladvokater. På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed vedtage at forøge antallet af generaladvokater.

Generaladvokaten skal fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, som i henhold til Domstolens statut kræver hans medvirken.»

29) Artikel 223 affattes således:

»Artikel 223

Til dommere og generaladvokater ved Domstolen vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne og generaladvokaternes embeder sted på de betingelser, der er fastsat i Domstolens statut.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.»

30) Artikel 224 affattes således:

»Artikel 224

Retten i Første Instans består af mindst en dommer per medlemsstat. Antallet af dommere fastsættes i Domstolens statut. Det kan i statuten bestemmes, at Retten bistås af generaladvokater.

Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage høje retslige funktioner. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år præsidenten for Retten i Første Instans. Denne kan genvælges.

Retten i Første Instans udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Medmindre andet er fastsat i Domstolens statut, finder denne traktats bestemmelser om Domstolens anvendelse på Retten i Første Instans.»

31) Artikel 225 affattes således:

»Artikel 225

1. Retten i Første Instans har kompetence til som første instans at træffe afgørelse i de sager, der er omhandlet i artikel 230, 232, 235, 236 og 238, bortset fra sager, der henvises til en særlig retsinstans, eller sager, der i henhold til statuten er forbeholdt Domstolen. Det kan fastsættes i statuten, at Retten i Første Instans har kompetence i andre arter af sager.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans i medfør af dette stykke, kan appelleres til Domstolen, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål, på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i statuten.

2. Retten i Første Instans har kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes vedrørende afgørelser truffet af de i medfør af artikel 225 A oprettede særlige retsinstanser.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans i medfør af dette stykke, kan på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i Domstolens statut, undtagelsesvis underkastes fornyet prøvelse ved Domstolen, hvis der er alvorlig risiko for, at fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes.

3. Retten i Første Instans har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål, som forelægges den i medfør af artikel 234, inden for særlige områder fastlagt i statuten.

Hvis Retten i Første Instans finder, at sagen kræver en principafgørelse, der kan påvirke fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, kan den henvise sagen til Domstolen, for at denne skal træffe afgørelse.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans om præjudicielle spørgsmål, kan på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i Domstolens statut, undtagelsesvis underkastes fornyet prøvelse ved Domstolen, hvis der er alvorlig risiko for, at fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes.»

32) Der indsættes følgende artikel:

»Artikel 225 A

Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen eller på begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen oprette særlige retsinstanser, der i første instans skal træffe afgørelse i visse arter af sager inden for særlige områder.

I afgørelsen om at oprette en særlig retsinstans fastsættes bestemmelserne om sammensætningen af denne samt omfanget af dens beføjelser.

De særlige retsinstansers afgørelser kan appelleres til Retten i Første Instans, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål samt, hvis dette er fastsat i afgørelsen om oprettelse af den særlige retsinstans, spørgsmål vedrørende sagens faktiske omstændigheder.

Til medlemmer af de særlige retsinstanser vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage retslige funktioner. De udnævnes af Rådet med enstemmighed.

De særlige retsinstanser fastsætter med Domstolens tiltrædelse deres procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Medmindre andet er fastsat i afgørelsen om oprettelse af den særlige retsinstans, finder denne traktats bestemmelser om Domstolen og bestemmelserne i Domstolens statut anvendelse på de særlige retsinstanser.»

33) Der indsættes følgende artikel:

»Artikel 229 A

Med forbehold af denne traktats øvrige bestemmelser kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage bestemmelser med henblik på at tillægge Domstolen kompetence i et omfang, der fastsættes af Rådet, til at afgøre tvister vedrørende anvendelsen af retsakter vedtaget på grundlag af denne traktat, hvorved der indføres fællesskabsretlige industrielle ejendomsrettigheder. Rådet henstiller til medlemsstaterne at vedtage disse bestemmelser i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.»

34) Artikel 230, stk. 2 og 3, affattes således:

»I denne henseende har Domstolen kompetence til at udtale sig om klager, der af en medlemsstat, af Europa-Parlamentet, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse samt af magtfordrejning.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Revisionsretten og af ECB med henblik på at bevare disses prærogativer.«

35) Artikel 245 affattes således:

»Artikel 245

Domstolens statut er fastsat i en særlig protokol.

Rådet kan med enstemmighed på begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen eller på begæring af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen ændre bestemmelserne i statuten, bortset fra afsnit I heri.«

36) I artikel 247 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Revisionsretten består af en statsborger fra hver medlemsstat.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år. Rådet vedtager med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet den liste over medlemmer, der er udarbejdet i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats indstilling. Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.«

37) I artikel 248 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed; erklæringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Erklæringen kan suppleres med specifikke vurderinger for hvert enkelt af Fællesskabets større aktivitetsområder.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer. Dog kan den af sin midte oprette afdelinger med henblik på vedtagelse af bestemte typer beretninger eller udtalelser på betingelser fastsat i dens forretningsorden.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

Revisionsretten fastsætter selv sin forretningsorden. Denne skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.«

38) I artikel 254, stk. 1 og 2, erstattes ordene *De Europæiske Fællesskabers Tidende* med ordene *Den Europæiske Unions Tidende*.

39) Artikel 257 affattes således:

»Artikel 257

Der oprettes et rådgivende Økonomisk og Socialt Udvalg.

Udvalget skal bestå af repræsentanter for de forskellige økonomiske og sociale grupper i det organiserede civilsamfund, herunder navnlig for producenter, landbrugere, fragtførere, arbejdstagere, handlende og håndværkere, liberale erhverv, forbrugere og almindelige samfundsinteresser.«

40) Artikel 258 affattes således:

»Artikel 258

Antallet af medlemmer i Det Økonomiske og Sociale Udvalg må ikke overstige 350.

Antallet af udvalgets medlemmer fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Østrig	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal udvalgsmedlemmernes dagpenge.«

41) Artikel 259, stk. 1, affattes således:

»1. Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år efter indstilling fra medlemsstaterne. Rådet vedtager med kvalificeret flertal den liste over medlemmer, der er udarbejdet i overensstemmelse med hver medlemsstats indstilling. Genbeskikkelse af udvalgets medlemmer kan finde sted.«

42) Artikel 263 affattes således:

»Artikel 263

Der oprettes et rådgivende udvalg, i det følgende benævnt »Regionsudvalget«, bestående af repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder, der skal være enten valgt til en regional eller lokal myndighed eller politisk ansvarlige over for en valgt forsamling.

Antallet af medlemmer i Regionsudvalget må ikke overstige 350.

Antallet af udvalgets medlemmer fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Østrig	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24

Udvalgets medlemmer samt et tilsvarende antal suppleanter beskikkes for fire år efter indstilling fra de respektive medlemsstater. Genbeskikkelse kan finde sted. Rådet vedtager med kvalificeret flertal den liste over medlemmer og suppleanter, der er udarbejdet efter indstilling fra hver enkelt medlemsstat. Ved udløbet af det i stk. 1 omhandlede mandat, som kvalificerede de pågældende til indstillingen, ophører deres mandat i udvalget automatisk, og der beskikkes efter samme fremgangsmåde en efterfølger for den resterende del af mandatperioden. Et medlem af udvalget kan ikke samtidig være medlem af Europa-Parlamentet.

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almindelige interesse.«

43) Artikel 266 affattes således:

»Artikel 266

Den Europæiske Investeringsbank har status som juridisk person.

Den Europæiske Investeringsbanks medlemmer er medlemsstaterne.

Den Europæiske Investeringsbanks vedtægter indeholdes i en protokol, der knyttes som bilag til denne traktat. Rådet kan på anmodning af Den Europæiske Investeringsbank og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen eller på anmodning af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Den Europæiske Investeringsbank med enstemmighed ændre artikel 4, 11 og 12 samt artikel 18, stk. 5, i bankens vedtægter.»

44) Artikel 279 affattes således:

»Artikel 279

1. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed

- a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen
- b) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

Fra den 1. januar 2007 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabets egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet.»

45) Artikel 290 affattes således:

»Artikel 290

Med forbehold af de i Domstolens statut fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.»

46) I artikel 300 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 2, andet og tredje afsnit, affattes således:

»Uanset bestemmelserne i stk. 3 anvendes de samme procedurer, når der skal træffes afgørelse om suspension af anvendelsen af en aftale, samt når det skal fastlægges, hvilke holdninger der skal indtages på Fællesskabets vegne i et organ, der er nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage beslutninger, der har retsvirkninger, bortset fra beslutninger, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen.

Europa-Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud om afgørelser, der træffes i henhold til dette stykke vedrørende foreløbig anvendelse eller suspension af aftaler eller fastlæggelse af Fællesskabets holdning i et organ, der er nedsat i henhold til en aftale.»

- b) Stk. 6 affattes således:

»6. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller en medlemsstat kan indhente udtalelse fra Domstolen om en påtænkt aftales forenelighed med bestemmelserne i denne traktat. Hvis Domstolens udtalelse er benægtende, kan aftalen kun træde i kraft på de betingelser, der er fastsat i artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Union.»

47) I artikel 309 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 erstattes ordene »artikel 7, stk. 2,« med ordene »artikel 7, stk. 3,«
- b) I stk. 2 erstattes ordene »artikel 7, stk. 1,« med ordene »artikel 7, stk. 2,«.

Artikel 3

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

1) Artikel 107, stk. 2, affattes således:

»Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet må ikke overstige 732.«

2) Artikel 108, stk. 5, affattes således:

»5. Europa-Parlamentet fastsætter sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Alle bestemmelser og betingelser i forbindelse med beskatningsordningen for medlemmer og forhenværende medlemmer vedtages med enstemmighed af Rådet.«

3) Artikel 121, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær, der er højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bistået af en vicegeneralsekretær med ansvar for generalsekretariatets daglige drift. Generalsekretæren og vicegeneralsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Rådet træffer afgørelse om generalsekretariatets organisation.«

4) Artikel 127, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringschefer indstiller med kvalificeret flertal den person, som det foreslår udnævnt til formand for Kommissionen; indstillingen godkendes af Europa-Parlamentet.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal og efter fælles overenskomst med den indstillede formand listen over de øvrige personer, som det foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen; listen udarbejdes i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats indstilling.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner Rådet med kvalificeret flertal Kommissionens formand og øvrige medlemmer.«

5) Artikel 128 affattes således:

»Artikel 128

Bortset fra ordinære nyansættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det fratrådte, afskedigede eller afdøde medlems tjenesteperiode udnævner Rådet med kvalificeret flertal et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved frivillig fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 127, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 129 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget, eller indtil Rådet i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 har besluttet, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.»

6) Artikel 130 affattes således:

»Artikel 130

1. Kommissionen arbejder under formandens politiske ledelse, og formanden træffer afgørelse om dens interne organisation for at sikre sammenhæng, effektivitet og kollegialitet i dens arbejde.
2. Kommissionens ansvarsområder struktureres og fordeles mellem dens medlemmer af formanden. Formanden kan ændre fordelingen af disse ansvarsområder i løbet af en mandatperiode. Kommissionens medlemmer udøver de hverv, der tillægges dem af formanden, under dennes tilsyn.
3. Formanden udnævner efter kollegiets godkendelse næstformænd blandt Kommissionens medlemmer.
4. Et medlem af Kommissionen træder tilbage, hvis formanden efter kollegiets godkendelse anmoder herom.»

7) Artikel 132, stk. 1, udgår.

8) Artikel 136 affattes således:

»Artikel 136

Domstolen og Retten i Første Instans skal inden for rammerne af deres respektive beføjelser værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne traktat.

Der kan endvidere på de betingelser, der er fastsat i artikel 140 B, til Retten i Første Instans knyttes særlige retsinstanser, som på visse særlige områder skal udøve den domstolskompetence, der er fastsat i denne traktat.»

9) Artikel 137 affattes således:

»Artikel 137

Domstolen består af en dommer per medlemsstat.

Domstolen sættes i afdelinger eller i den store afdeling i overensstemmelse med de regler herfor, der er fastsat i Domstolens statut.

Domstolen kan endvidere sættes i plenum, hvor statuten giver mulighed herfor.»

10) Artikel 138 affattes således:

»Artikel 138

Domstolen bistås af otte generaladvokater. På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed vedtage at forøge antallet af generaladvokater.

Generaladvokaten skal fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, som i henhold til Domstolens statut kræver hans medvirken.»

11) Artikel 139 affattes således:

»Artikel 139

Til dommere og generaladvokater ved Domstolen vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne og generaladvokaternes embeder sted på de betingelser, der er fastsat i Domstolens statut.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.»

12) Artikel 140 affattes således:

»Artikel 140

Retten i Første Instans består af mindst en dommer per medlemsstat. Antallet af dommere fastsættes i Domstolens statut. Det kan i statuten bestemmes, at Retten bistås af generaladvokater.

Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage høje retslige funktioner. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år præsidenten for Retten i Første Instans. Denne kan genvælges.

Retten i Første Instans udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Medmindre andet er fastsat i Domstolens statut, finder denne traktats bestemmelser om Domstolens anvendelse på Retten i Første Instans.«

13) Artikel 140 A affattes således:

»Artikel 140 A

1. Retten i Første Instans har kompetence til som første instans at træffe afgørelse i de sager, der er omhandlet i artikel 146, 148, 151, 152 og 153, bortset fra sager, der henvises til en særlig retsinstans, eller sager, der i henhold til statuten er forbeholdt Domstolen. Det kan fastsættes i statuten, at Retten i Første Instans har kompetence i andre arter af sager.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans i medfør af dette stykke, kan appelleres til Domstolen, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål, på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i statuten.

2. Retten i Første Instans har kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes vedrørende afgørelser truffet af de i medfør af artikel 140 B oprettede særlige retsinstanser.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans i medfør af dette stykke, kan på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i Domstolens statut, undtagelsesvis underkastes fornyet prøvelse ved Domstolen, hvis der er alvorlig risiko for, at fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes.

3. Retten i Første Instans har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål, som forelægges den i medfør af artikel 150, inden for særlige områder fastlagt i statuten.

Hvis Retten i Første Instans finder, at sagen kræver en principafgørelse, der kan påvirke fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, kan den henvise sagen til Domstolen, for at denne skal træffe afgørelse.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans om præjudicielle spørgsmål, kan på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i Domstolens statut, undtagelsesvis underkastes fornyet prøvelse ved Domstolen, hvis der er alvorlig risiko for, at fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes.«

14) Der indsættes følgende artikel:

»Artikel 140 B

Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen eller på begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen oprette særlige retsinstanser, der i første instans skal træffe afgørelse i visse arter af sager inden for særlige områder.

I afgørelsen om at oprette en særlig retsinstans fastsættes bestemmelserne om sammensætningen af denne samt omfanget af dens beføjelser.

De særlige retsinstansters afgørelser kan appelleres til Retten i Første Instans, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål samt, hvis dette er fastsat i afgørelsen om oprettelse af den særlige retsinstans, spørgsmål vedrørende sagens faktiske omstændigheder.

Til medlemmer af de særlige retsinstanser vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage retslige funktioner. De udnævnes af Rådet med enstemmighed.

De særlige retsinstanser fastsætter med Domstolens tiltrædelse deres procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Medmindre andet er fastsat i afgørelsen om oprettelse af den særlige retsinstans, finder denne traktats bestemmelser om Domstolen og bestemmelserne i Domstolens statut anvendelse på de særlige retsinstanser.«

15) Artikel 146, stk. 2 og 3, affattes således:

»I denne henseende har Domstolen kompetence til at udtale sig om klager, der af en medlemsstat, af Europa-Parlamentet, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse samt af magtfordrejning.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Revisionsretten med henblik på at bevare dennes prærogativer.«

16) Artikel 160 affattes således:

»Artikel 160

Domstolens statut er fastsat i en særlig protokol.

Rådet kan med enstemmighed på begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen eller på begæring af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen ændre bestemmelserne i statuten, bortset fra afsnit I heri.«

17) I artikel 160 B foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Revisionsretten består af en statsborger fra hver medlemsstat.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år. Rådet vedtager med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet den liste over medlemmer, der er udarbejdet i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats indstilling. Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.«

18) I artikel 160 C foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed; erklæringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Erklæringen kan suppleres med specifikke vurderinger for hvert enkelt af Fællesskabets større aktivitetsområder.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer. Dog kan den af sin midte oprette afdelinger med henblik på vedtagelse af bestemte typer beretninger eller udtalelser på betingelser fastsat i dens forretningsorden.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

Revisionsretten fastsætter selv sin forretningsorden. Denne skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.«

19) Artikel 163, stk. 1, affattes således:

»Forordningerne offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. De træder i kraft på det i forordningerne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.«

20) Artikel 165 affattes således:

»Artikel 165

Der oprettes et rådgivende Økonomisk og Socialt Udvalg.

Udvalget skal bestå af repræsentanter for de forskellige økonomiske og sociale grupper i det organiserede civilsamfund, herunder navnlig producenter, landbrugere, fragtførere, arbejdstagere, handlende og håndværkere, liberale erhverv, forbrugere og almindelige samfundsinteresser.«

21) Artikel 166 affattes således:

»Artikel 166

Antallet af medlemmer i Det Økonomiske og Sociale Udvalg må ikke overstige 350.

Antallet af udvalgets medlemmer fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Østrig	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal udvalgsmedlemmernes dagpenge.»

22) Artikel 167, stk. 1, affattes således:

»1. Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år efter indstilling fra medlemsstaterne. Rådet vedtager med kvalificeret flertal den liste over medlemmer, der er udarbejdet i overensstemmelse med hver medlemsstats indstilling. Genbeskikkelse af udvalgets medlemmer kan finde sted.«

23) Artikel 183 affattes således:

»Artikel 183

1. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed

- a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen
- b) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

Fra den 1. januar 2007 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabets egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet.»

24) Artikel 190 affattes således:

»Artikel 190

Med forbehold af de i Domstolens statut fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.«

25) I artikel 204 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 erstattes ordene »artikel F.1, stk. 2,« med ordene »artikel 7, stk. 3,«
- b) I stk. 2 erstattes ordene »artikel F.1, stk. 1,« med ordene »artikel 7, stk. 2«, og ordene »artikel F, stk. 1,« erstattes med ordene »artikel 6, stk. 1,«.

Artikel 4

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

1) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringschefer indstiller med kvalificeret flertal den person, som det foreslår udnævnt til formand for Kommissionen; indstillingen godkendes af Europa-Parlamentet.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal og efter fælles overenskomst med den indstillede formand listen over de øvrige personer, som det foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen; listen udarbejdes i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats indstilling.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner Rådet med kvalificeret flertal Kommissionens formand og øvrige medlemmer.«

2) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Kommissionen arbejder under formandens politiske ledelse, og formanden træffer afgørelse om dens interne organisation for at sikre sammenhæng, effektivitet og kollegialitet i dens arbejde.

2. Kommissionens ansvarsområder struktureres og fordeles mellem dens medlemmer af formanden. Formanden kan ændre fordelingen af disse ansvarsområder i løbet af en mandatperiode. Kommissionens medlemmer udøver de hverv, der tillægges dem af formanden, under dennes tilsyn.

3. Formanden udnævner efter kollegiets godkendelse næstformænd blandt Kommissionens medlemmer.

4. Et medlem af Kommissionen træder tilbage, hvis formanden efter kollegiets godkendelse anmoder herom.«

3) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Bortset fra ordinære nyansættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det fratrådte, afskedigede eller afdøde medlems tjenesteperiode udnævner Rådet med kvalificeret flertal et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved frivillig fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 10, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 12 A nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget, eller indtil Rådet i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 har besluttet, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.»

4) Artikel 13, stk. 1, udgår.

5) Artikel 20, stk. 2, affattes således:

»Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet må ikke overstige 732.«

6) Artikel 21, stk. 5, affattes således:

»5. Europa-Parlamentet fastsætter sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Alle bestemmelser og betingelser i forbindelse med beskatningsordningen for medlemmer og forhenværende medlemmer vedtages med enstemmighed af Rådet.«

7) Artikel 30, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær, der er højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bistået af en vicegeneralsekretær med ansvar for generalsekretariatets daglige drift. Generalsekretæren og vicegeneralsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Rådet træffer afgørelse om generalsekretariatets organisation.«

8) Artikel 31 affattes således:

»Artikel 31

Domstolen og Retten i Første Instans skal inden for rammerne af deres respektive beføjelser værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne traktat.

Der kan endvidere på de betingelser, der er fastsat i artikel 32 e, til Retten i Første Instans knyttes særlige retsinstanser, som på visse særlige områder skal udøve den domstolskompetence, der er fastsat i denne traktat.«

9) Artikel 32 affattes således:

»Artikel 32

Domstolen består af en dommer per medlemsstat.

Domstolen sættes i afdelinger eller som den store afdeling i overensstemmelse med de regler herfor, der er fastsat i Domstolens statut.

Domstolen kan endvidere sættes i plenum, hvor statuten giver mulighed herfor.«

10) Artikel 32 a affattes således:

»Artikel 32 a

Domstolen bistås af otte generaladvokater. På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed vedtage at forøge antallet af generaladvokater.

Generaladvokaten skal fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, som i henhold til Domstolens statut kræver hans medvirken.«

11) Artikel 32 b affattes således:

»Artikel 32 b

Til dommere og generaladvokater ved Domstolen vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne og generaladvokaternes embeder sted på de betingelser, der er fastsat i Domstolens statut.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.«

12) Artikel 32 c affattes således:

»Artikel 32 c

Retten i Første Instans består af mindst en dommer per medlemsstat. Antallet af dommere fastsættes i Domstolens statut. Det kan i statuten bestemmes, at Retten bistås af generaladvokater.

Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage høje retslige funktioner. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år præsidenten for Retten i Første Instans. Denne kan genvælges.

Retten i Første Instans udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Medmindre andet er fastsat i Domstolens statut, finder denne traktats bestemmelser om Domstolens anvendelse på Retten i Første Instans.«

13) Artikel 32 d affattes således:

»Artikel 32 d

1. Retten i Første Instans har kompetence til som første instans at træffe afgørelse i de sager, der er omhandlet i artikel 33, 34, 35, 36, 38, 40 og 42, bortset fra sager, der henvises til en særlig retsinstans, eller sager, der i henhold til statuten er forbeholdt Domstolen. Det kan fastsættes i statuten, at Retten i Første Instans har kompetence i andre arter af sager.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans i medfør af dette stykke, kan appelleres til Domstolen, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål, på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i statuten.

2. Retten i Første Instans har kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes vedrørende afgørelser truffet af de i medfør af artikel 32 e oprettede særlige retsinstanser.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans i medfør af dette stykke, kan på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i Domstolens statut, undtagelsesvis underkastes fornyet prøvelse ved Domstolen, hvis der er alvorlig risiko for, at fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes.

3. Retten i Første Instans har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål, som forelægges den i medfør af artikel 41, inden for særlige områder fastlagt i statuten.

Hvis Retten i Første Instans finder, at sagen kræver en principafgørelse, der kan påvirke fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, kan den henvise sagen til Domstolen, for at denne skal træffe afgørelse.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans om præjudicielle spørgsmål, kan på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i Domstolens statut, undtagelsesvis underkastes fornyet prøvelse ved Domstolen, hvis der er alvorlig risiko for, at fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes.«

14) Der indsættes følgende artikel:

»Artikel 32 e

Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen eller på begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen oprette særlige retsinstanser, der i første instans skal træffe afgørelse i visse arter af sager inden for særlige områder.

I afgørelsen om at oprette en særlig retsinstans fastsættes bestemmelserne om sammensætningen af denne samt omfanget af dens beføjelser.

De særlige retsinstansers afgørelser kan appelleres til Retten i Første Instans, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål samt, hvis dette er fastsat i afgørelsen om oprettelse af den særlige retsinstans, spørgsmål vedrørende sagens faktiske omstændigheder.

Til medlemmer af de særlige retsinstanser vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage retslige funktioner. De udnævnes af Rådet med enstemmighed.

De særlige retsinstanser fastsætter med Domstolens tiltrædelse deres procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Medmindre andet er fastsat i afgørelsen om oprettelse af de særlige retsinstanser, finder denne traktats bestemmelser om Domstolen og bestemmelserne i Domstolens statut anvendelse på de særlige retsinstanser.«

15) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»Domstolen har kompetence til at udtale sig i sager om annulation af Kommissionens beslutninger eller henstillinger, der indbringes af en af medlemsstaterne, af Europa-Parlamentet eller af Rådet under påberåbelse af inkompetence, af væsentlige formelle mangler, af overtrædelse af denne traktat eller af enhver retsregel vedrørende dennes gennemførelse eller af magtfordrejning. Domstolens prøvelsesret omfatter dog ikke skønnet vedrørende den situation, der er en følge af de økonomiske kendsgerninger eller omstændigheder, på basis af hvilke de nævnte beslutninger eller henstillinger er blevet til, medmindre det påstås, at Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning eller åbenbart har tilsidesat bestemmelserne i denne traktat eller enhver retsregel vedrørende dens gennemførelse.«

b) Stk. 4 affattes således:

»Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Revisionsretten med henblik på at bevare dennes prærogativer.«

16) Artikel 45 affattes således:

»Artikel 45

Domstolens statut er fastsat i en særlig protokol.

Rådet kan med enstemmighed på begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen eller på begæring af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen ændre bestemmelserne i statuten.«

17) I artikel 45 B foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Revisionsretten består af en statsborger fra hver medlemsstat.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år. Rådet vedtager med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet den liste over medlemmer, der er udarbejdet i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats indstilling. Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.«

18) Artikel 45 C affattes således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed; erklæringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Erklæringen kan suppleres med specifikke vurderinger for hvert enkelt af Fællesskabets større aktivitetsområder.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer. Dog kan den af sin midte oprette afdelinger med henblik på vedtagelse af bestemte typer beretninger eller udtalelser på betingelser fastsat i dens forretningsorden.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

Revisionsretten fastsætter selv sin forretningsorden. Denne skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.«

19) I artikel 96 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 erstattes ordene »artikel F.1, stk. 2,« med ordene »artikel 7, stk. 3,«
- b) I stk. 2 erstattes ordene »artikel F.1, stk. 1,« med ordene »artikel 7, stk. 2«, og ordene »artikel F, stk. 1,« erstattes med ordene »artikel 6, stk. 1,«.

Artikel 5

Protokollen om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

I artikel 10 tilføjes følgende stykke:

»10.6. Artikel 10.2 kan ændres af Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringschefer, der træffer afgørelse med enstemmighed enten på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen eller på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB. Rådet anbefaler medlemsstaterne at vedtage disse ændringer. Disse ændringer træder i kraft, når alle medlemsstaterne har ratificeret dem i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

En henstilling fra ECB i medfør af nærværende stykke kræver enstemmig beslutning truffet af styrelsesrådet.»

Artikel 6

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter samt på medlemmerne af og justitssekretæren ved Retten i Første Instans med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollen om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.»

ANDEL DEL
OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 7

De protokoller vedrørende Domstolens statut, der er knyttet til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, ophæves og erstattes med protokollen vedrørende Domstolens statut, der ved nærværende traktat knyttes til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 8

Artikel 1-20, artikel 44 og 45, artikel 46, stk. 2 og 3, artikel 47-49 samt artikel 51, 52, 54 og 55 i protokollen vedrørende statuten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol ophæves.

Artikel 9

Med forbehold af de artikler i protokollen vedrørende statuten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol, der forbliver i kraft, finder bestemmelserne i den protokol vedrørende Domstolens statut, der ved nærværende traktat er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, anvendelse, når Domstolen udøver sine beføjelser i henhold til bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Artikel 10

Rådets afgørelse 88/591/EKSF,EØF,Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, som ændret, ophæves med undtagelse af artikel 3 heri, idet Retten i Første Instans i henhold til denne artikel udøver beføjelser, der er tillagt Domstolen i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Artikel 11

Denne traktat er indgået for ubegrænset tid.

Artikel 12

1. Denne traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks regering.

2. Denne traktat træder i kraft den første dag i den anden måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Artikel 13

Denne traktat, der er udarbejdet i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de øvrige signatarstaters regeringer.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Tratado.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter diesen Vertrag gesetzt.

Εἰς πίστωση των ανωτέρω, οἱ υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν τὴν παρούσα συνθήκη.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente Tratado.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Hecho en Niza, el veintiséis de febrero de dos mil uno.

Udfærdiget i Nice, den seksogtyvende februar to tusind og et.

Geschehen zu Nizza am sechsundzwanzigsten Februar zweitausendeins.

Έγινε στη Νίκαια, στις είκοσι έξι Φεβρουαρίου του έτους δύο χιλιάδες ένα.

Done at Nice this twenty-sixth day of February in the year two thousand and one.

Fait à Nice, le vingt-six février de l'an deux mil un.

Arna dhéanamh in Nice ar an séú lá is fiche d'Fheabhra sa bhliain dhá mhíle is a haon.

Fatto a Nizza, addì ventisei febbraio duemilauno.

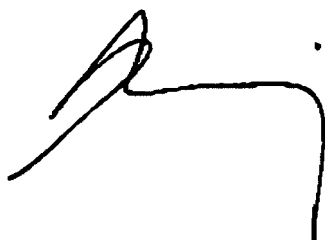
Gedaan te Nice, de zesentwintigste februari tweeduizend en een.

Feito em Nice, em vinte e seis de Fevereiro de dois mil e um.

Tehty Nizzassa kahdentenäkymmenentenäkuudentena helmikuuta 2001.

Utfärdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

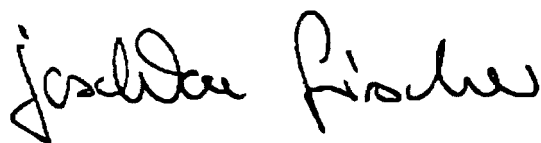
Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

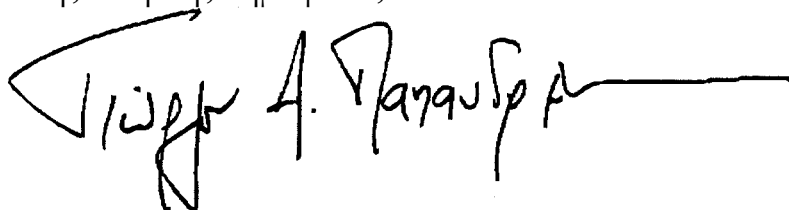
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

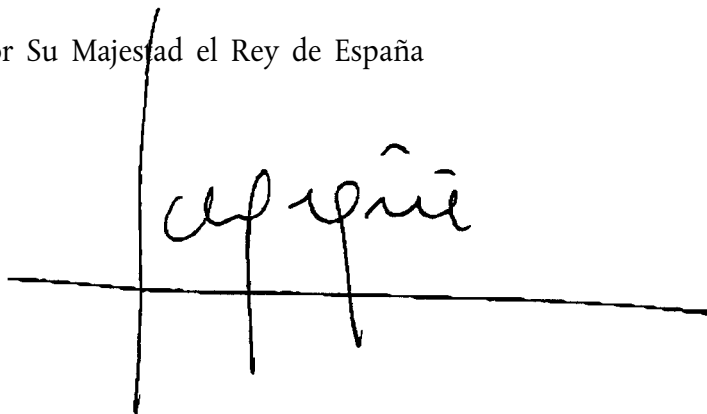
Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

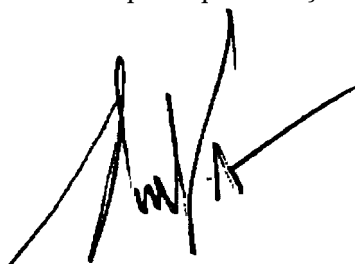
Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

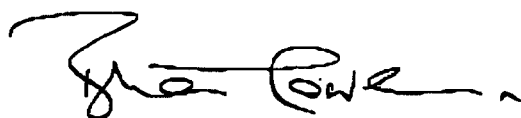
Por Su Majestad el Rey de España

Pour le Président de la République française

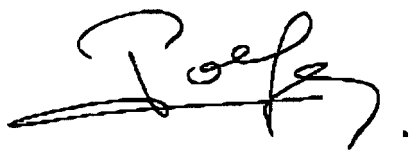
Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

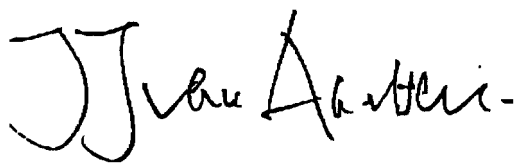
Per il Presidente della Repubblica italiana

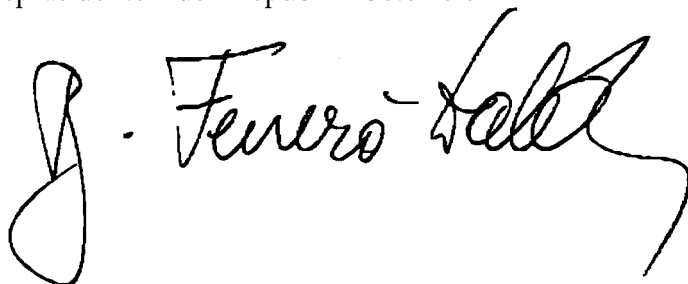
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jean Arthuis', with a long horizontal stroke extending to the left.

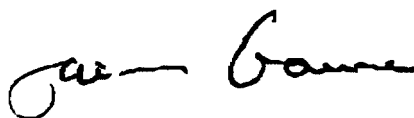
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jean Arthuis', with a long horizontal stroke extending to the left.

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Ferrero-Vuilleumier', with a large, stylized initial 'J'.

Pelo Presidente da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jaime Gama', with a stylized initial 'J'.

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'E. Tuomioja', written in a cursive style.

För Hans Majestät Konungen av Sverige

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Carl XVI Gustaf', written in a stylized, cursive manner.

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Bobi Cook', written in a cursive style.

PROTOKOLLER

A. PROTOKOL KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION OG TIL TRAKTATERNE OM OPRETTELSE AF DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Protokol om udvidelsen af Den Europæiske Union

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

Artikel 1

Ophævelse af protokollen om institutionerne

Protokollen om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, ophæves.

Artikel 2

Bestemmelser vedrørende Europa-Parlamentet

1. Den 1. januar 2004 og med virkning fra begyndelsen af valgperioden 2004-2009 affattes første afsnit i artikel 190, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 108, stk. 2, i traktaten om Det Europæiske Atomenergifællesskab således:

»Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	22
Danmark	13
Tyskland	99
Grækenland	22
Spanien	50
Frankrig	72
Irland	12
Italien	72
Luxembourg	6
Nederlandene	25
Østrig	17
Portugal	22
Finland	13
Sverige	18
Det Forenede Kongerige	72«

2. Med forbehold af stk. 3 svarer det samlede antal repræsentanter i Europa-Parlamentet i valgperioden 2004-2009 til det antal repræsentanter, der er anført i artikel 190, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 108, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, hvortil kommer det antal repræsentanter for de nye medlemsstater, der følger af de tiltrædelsestraktater, som er undertegnet senest den 1. januar 2004.

3. Såfremt det i stk. 2 nævnte antal medlemmer er på under 732, korrigeres antallet af repræsentanter, der skal vælges i hver enkelt medlemsstat, forholdsmæssigt, således at det samlede antal kommer så tæt på 732 som muligt, dog uden at denne korrektion fører til, at det antal repræsentanter, der skal vælges i hver enkelt medlemsstat, overstiger det antal, der er fastsat i artikel 190, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 108, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab for valgperioden 1999-2004.

Rådet træffer afgørelse herom.

4. Uanset artikel 189, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 107, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab vil antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet, såfremt en eller flere tiltrædelsestraktater træder i kraft, efter at Rådet har truffet den i nærværende artikels stk. 3, andet afsnit, nævnte afgørelse, midlertidigt kunne overstige 732 i anvendelsesperioden for denne afgørelse. Den samme korrektion, som er nævnt i nærværende artikels stk. 3, første afsnit, anvendes på det antal repræsentanter, der skal vælges i de pågældende medlemsstater.

Artikel 3

Bestemmelser vedrørende stemmevægtingen i Rådet

1. Den 1. januar 2005:

a) ændres artikel 205 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 118 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab således:

i) Stk. 2 affattes således:

»2. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	12
Danmark	7
Tyskland	29
Grækenland	12
Spanien	27
Frankrig	29
Irland	7
Italien	29
Luxembourg	4
Nederlandene	13
Østrig	10
Portugal	12
Finland	7
Sverige	10
Det Forenede Kongerige	29

Rådets afgørelser træffes med mindst 169 stemmer afgivet af et flertal af medlemmerne, der stemmer for, når afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen.

I alle andre tilfælde træffes Rådets afgørelser med mindst 169 stemmer afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for.»

ii) Følgende stykke 4 tilføjes:

»4. Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62 % af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget.«

b) affattes artikel 23, stk. 2, tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union således:

»Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Afgørelser træffes med mindst 169 stemmer afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for. Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62 % af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget.«

c) affattes artikel 34, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union således:

»3. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemsstaternes stemmer vægt som anført i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og afgørelse træffes med mindst 169 stemmer afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for. Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62 % af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget.«

2. På tidspunktet for hver enkelt tiltrædelse beregnes den tærskel, der er nævnt i artikel 205, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 118, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, således, at tærsklen for det kvalificerede flertal udtrykt i stemmer ikke overstiger den tærskel, der følger af tabellen i erklæringen vedrørende udvidelsen af Den Europæiske Union, som er optaget i slutakten fra den konference, der har vedtaget Nice-traktaten.

Artikel 4

Bestemmelser vedrørende Kommissionen

1. Den 1. januar 2005 og med virkning fra det tidspunkt, hvor den første Kommission efter denne dato træder i funktion, affattes artikel 213, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 126, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, således:

»1. Kommissionens medlemmer vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

Kommissionen skal omfatte en statsborger fra hver medlemsstat.

Antallet af medlemmer af Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.«

2. Når Unionen omfatter 27 medlemsstater, affattes artikel 213, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 126, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, således:

»1. Medlemmerne af Kommissionen vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

Antallet af medlemmer af Kommissionen er lavere end antallet af medlemsstater. Kommissionens medlemmer vælges på grundlag af en ordning med ligelig rotation, hvis nærmere detaljer vedtages af Rådet med enstemmighed.

Antallet af medlemmer af Kommissionen fastsættes af Rådet med enstemmighed.«

Denne ændring finder anvendelse fra den dato, hvor den første Kommission efter datoen for den syvogtyvende medlemsstats tiltrædelse af Unionen træder i funktion.

3. Efter den syvogtyvende EU-medlemsstats undertegnelse af tiltrædelsestraktaten fastsætter Rådet med enstemmighed:

— antallet af medlemmer af Kommissionen;

— de nærmere detaljer for ordningen med ligelig rotation, der omfatter samtlige de kriterier og regler, der er nødvendige for en automatisk fastsættelse af sammensætningen af de på hinanden følgende kollegier på grundlag af følgende principper:

- a) medlemsstaterne behandles fuldstændig ligeligt for så vidt angår fastlæggelsen af rækkefølgen og varigheden af deres statsborgeres medlemskab af Kommissionen; følgelig kan differencen mellem det samlede antal tjenesteperioder varetaget af statsborgere fra to givne medlemsstater aldrig overstige én;
- b) med forbehold af litra a) sammensættes hvert af de på hinanden følgende kollegier, således at den demografiske og geografiske spredning i samtlige Unionens medlemsstater afspejles på tilfredsstillende måde.

4. Enhver medlemsstat, der tiltræder Unionen, har ret til ved sin tiltrædelse at få én statsborger som medlem af Kommissionen, indtil stk. 2 finder anvendelse.

B. PROTOKOL KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION, TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG TIL TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB

Protokol vedrørende statuten for Domstolen

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Domstolen, der er omhandlet i artikel 245 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 160 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

Artikel 1

Domstolen træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union (EU-traktaten), traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten) og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom-traktaten) og i denne statut.

AFSNIT I

DOMMERNE OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i plenum ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste domstol.

Artikel 12-15 og artikel 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter dog med forbehold af bestemmelserne i de foregående afsnit vedrørende dommernes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til påtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

Artikel 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 6

En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller lever op til de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Europa-Parlamentets formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II
ORGANISATION

Artikel 9

Ved den delvise nybesættelse af dommerembederne, der finder sted hvert tredje år, afgår der skiftevis otte og syv dommere.

Ved den delvise nybesættelse af generaladvokaternes embeder, der finder sted hvert tredje år, afgår der hver gang fire generaladvokater.

Artikel 10

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 11

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

Artikel 12

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 13

På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 14

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 15

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 16

Domstolen opretter af sin midte afdelinger, der sættes af tre eller fem dommere. Dommerne vælger af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelinger med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges én gang.

Den store afdeling sættes af elleve dommere. Dens forsæde føres af Domstolens præsident. Den store afdeling sammensættes endvidere af formændene for afdelingerne med fem dommere og af andre dommere udpeget i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Domstolen sættes som stor afdeling, når en medlemsstat eller en af Fællesskabernes institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

Domstolen sættes i plenum, når den behandler sager, der er indbragt for den i henhold til EF-traktatens artikel 195, stk. 2, artikel 213, stk. 2, artikel 216 eller artikel 247, stk. 7, eller Euratom-traktatens artikel 107 D, stk. 2, artikel 126, stk. 2, artikel 129 eller artikel 160 B, stk. 7.

Finder Domstolen, at en sag, der er indbragt for den, er af særlig vigtighed, kan den desuden efter at have hørt generaladvokaten beslutte at henvise sagen til Domstolens plenum.

Artikel 17

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere.

Afgørelser truffet af afdelinger, der sættes af tre eller fem dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere.

Afgørelser truffet af den store afdeling er kun gyldige, når ni dommere er til stede.

Afgørelser truffet af Domstolen i plenum er kun gyldige, når elleve dommere er til stede.

Får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 18

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde ikke bør sidde med eller fremkomme med forslag til afgørelser i en bestemt sag, gør han den pågældende opmærksom herpå.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse det være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN*Artikel 19*

Medlemsstaterne såvel som Fællesskabernes institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat.

De stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed repræsenteres på samme måde.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat.

Kun en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan repræsentere eller bistå en part for Domstolen.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 20

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskaberne, hvis beslutninger omtvistet, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og i påkommende tilfælde afhøringen af vidner og sagkyndige.

Finder Domstolen, at sagen ikke rejser nogen nye retsspørgsmål, kan den efter at have hørt generaladvokaten beslutte, at sagen skal pådømmes uden generaladvokatens forslag til afgørelse.

Artikel 21

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den part eller de parter, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i EF-traktatens artikel 232 og Euratom-traktatens artikel 148 omhandlede tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikler. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Artikel 22

I de tilfælde, der er omhandlet i Euratom-traktatens artikel 18, anlægges sag ved Domstolen ved indgivelse af søgsmålet til justitssekretæren. Søgsmålet skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den afgørelse der anfægtes, modparterne, tvistens genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Søgsmålet ledsages af en bekræftet genpart af den anfægtede afgørelse fra Voldgiftsudvalget.

Hvis Domstolen ikke giver sagsøgeren medhold, bliver Voldgiftsudvalgets afgørelse endelig.

Hvis Domstolen ophæver Voldgiftsudvalgets afgørelse, kan sagen i givet fald på foranledning af en af parterne på ny forelægges Voldgiftsudvalget. Dette er bundet af Domstolens afgørelse af retsspørgsmål.

Artikel 23

I de tilfælde, der er omhandlet i EU-traktatens artikel 35, stk. 1, EF-traktatens artikel 234 og Euratom-traktatens artikel 150, påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, medlemsstaterne og Kommissionen samt til Rådet eller Den Europæiske Centralbank, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, hidrører fra disse, og til Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, er vedtaget af disse to institutioner i fællesskab.

Parterne, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen.

I de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 234, giver Domstolens justitssekretær endvidere meddelelse om den nationale rets beslutning til de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt til den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed, som alle inden to måneder efter meddelelsen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen, såfremt sagen hører under aftalens anvendelsesområde.

Artikel 24

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af at dette nægtes, fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

Artikel 25

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 26

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 27

Domstolen kan i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

Artikel 28

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

Artikel 29

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

Artikel 30

Hver medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 31

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 32

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 33

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 34

Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 35

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 36

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 37

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

Artikel 38

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 39

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne statut, kan Domstolens præsident på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i EF-traktatens artikel 242 og Euratom-traktatens artikel 157, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i EF-traktatens artikel 243 eller Euratom-traktatens artikel 158, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 256, stk. 4, eller Euratom-traktatens artikel 164, stk. 3.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 40

Medlemsstaterne og Fællesskabernes institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Fællesskabernes institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

Med forbehold af stk. 2 kan de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen, når disse tvister vedrører et af aftalens anvendelsesområder.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 41

Undlader den, der behørigt er indstævnet, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom over den pågældende. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 42

Medlemsstaterne, Fællesskabernes institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 43

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabernes institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 44

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæringen om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end ti år efter dommens afsigelse.

Artikel 45

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Artikel 46

Krav mod Fællesskaberne, der støttes på ansvar uden for kontraktforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved, at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende fællesskabsinstitution. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist på to måneder, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 230 og Euratom-traktatens artikel 146; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i henholdsvis EF-traktatens artikel 232, stk. 2, og Euratom-traktatens artikel 148, stk. 2, anvendelse.

AFSNIT IV

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Artikel 47

Artikel 2-8, artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 18 finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 3, stk. 4, samt artikel 10, 11 og 14 finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Artikel 48

Retten består af femten dommere.

Artikel 49

Rettens medlemmer kan udpeges til at udøve hvervet som generaladvokat.

Generaladvokaten skal med henblik på at bistå Retten i udførelsen af dens opgave fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af visse sager, der indbringes for Retten.

Kriterierne for fastlæggelse af, i hvilke sager dette skal ske, samt reglerne for udpegelse af generaladvokaterne fastsættes i procesreglementet for Retten.

Et medlem af Retten, der er udpeget til generaladvokat i en sag, kan ikke deltage i afgørelsen af den pågældende sag.

Artikel 50

Retten sættes i form af afdelinger bestående af tre eller fem dommere. Dommerne vælger af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelinger med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges én gang.

I procesreglementet fastsættes regler om oprettelse af afdelingerne og om sagsfordelingen. I visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan Retten sættes af samtlige medlemmer eller af en enedommer.

Det kan i procesreglementet ligeledes fastsættes, at Retten sættes som stor afdeling i tilfælde og i henhold til regler, der fastsættes i dette reglement.

Artikel 51

Som en undtagelse fra bestemmelsen i EF-traktatens artikel 225, stk. 1, og i Euratom-traktatens artikel 140 A, stk. 1, har Domstolen kompetence for så vidt angår søgsmål, der indgives af medlemsstaterne, af Fællesskabernes institutioner og af Den Europæiske Centralbank.

Artikel 52

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller øvrige ansatte er undergivet Rettens justitssekretær under Rettens præsidents tilsyn.

Artikel 53

Afsnit III i denne statut finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i Rettens procesreglement. Procesreglementet kan fravige artikel 40, stk. 4, og artikel 41 for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sager om intellektuel ejendomsret.

Uanset artikel 20, stk. 4, kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 54

Indgives en stævning eller et processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller et andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Er der tale om sager, hvori der påstås annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 55

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten afsluttes, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær forkyndes for alle sagens parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har intervenseret i sagen for Retten.

Artikel 56

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten truffne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager imellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har intervenseret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har intervenseret i første instans.

Artikel 57

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til EF-traktatens artikel 242, 243 eller artikel 256, stk. 4, eller Euratom-traktatens artikel 157, 158 eller artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 39.

Artikel 58

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellants interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om disses størrelse.

Artikel 59

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. I henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 60

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog EF-traktatens artikel 242 og 243 og Euratom-traktatens artikel 157 og 158.

Uanset EF-traktatens artikel 244 og Euratom-traktatens artikel 159 har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af EF-traktatens artikel 242 og 243 eller Euratom-traktatens artikel 157 og 158.

Artikel 61

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når der under en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interverneret i den pågældende sag for Retten, gives appellanten medhold, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som endelige for parterne i sagen.

Artikel 62

I de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 225, stk. 2 og 3, og i Euratom-traktatens artikel 140 A, stk. 2 og 3, kan førstegeneraladvokaten, når han finder, at der er en alvorlig risiko for, at fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes, foreslå Domstolen at foretage en fornyet prøvelse af den afgørelse, der er truffet af Retten.

Forslaget skal fremsættes en måned efter, at Retten har truffet afgørelsen. Domstolen beslutter, inden en måned efter at førstegeneraladvokaten har fremsat sit forslag, om der skal foretages en fornyet prøvelse af afgørelsen.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 63*

Procesreglementet for Domstolen og procesreglementet for Retten skal indeholde alle forskrifter, der er nødvendige for at anvende og om fornødent udfylde denne statut.

Artikel 64

Indtil vedtagelsen i denne statut af de regler om sprog, der skal gælde for Domstolen og Retten, finder reglerne om sprog i procesreglementet for Domstolen og i procesreglementet for Retten fortsat anvendelse. Enhver ændring eller ophævelse af disse bestemmelser skal foretages efter proceduren for ændring af denne statut.

**C. PROTOKOLLER KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET
EUROPÆISKE FÆLLESSKAB**

**Protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om
kul- og stålforskningsfonden**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse en række spørgsmål i forbindelse med udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF),

SOM ØNSKER at overføre ejendomsretten til EKSF-midlerne til Det Europæiske Fællesskab,

SOM TAGER HENSYN til ønsket om at anvende disse midler til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien og det heraf følgende behov for at fastlægge en række særlige regler herom,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

1. Alle EKSF's aktiver og passiver, som de eksisterer den 23. juli 2002, overføres den 24. juli 2002 til Det Europæiske Fællesskab.

2. Nettoværdien af disse aktiver og passiver, som de fremgår af EKSF's balance pr. 23. juli 2002, der vil kunne blive op- eller nedskrevet, herunder som følge af afviklingstransaktionerne, skal betragtes som aktiver bestemt til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien og benævnes »EKSF under afvikling«. Når afviklingen er afsluttet, benævnes de »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«.

3. Provenuet af disse aktiver, som benævnes »Kul- og Stålforskningsfonden«, skal udelukkende anvendes til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien og uden for rammeprogrammet for forskning i overensstemmelse med bestemmelserne i denne protokol og i retsakter vedtaget på grundlag heraf.

Artikel 2

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, vedtager alle de nødvendige bestemmelser for gennemførelsen af denne protokol, herunder de væsentligste principper og egnede beslutningsprocedurer, navnlig med henblik på vedtagelse af flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af Kul- og Stålforskningsfondens aktiver samt tekniske retningslinjer for Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram.

Artikel 3

Medmindre andet er fastsat i denne protokol og i retsakter vedtaget på grundlag heraf, finder bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendelse.

Artikel 4

Denne protokol finder anvendelse fra den 24. juli 2002.

Protokol vedrørende artikel 67 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Eneste artikel

Fra den 1. maj 2004 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, når det vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 66 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

SLUTAKT

KONFERENCEN MELLEM REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, der blev indkaldt i Bruxelles den 14. februar 2000 for efter fælles aftale at udarbejde ændringer til traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af henholdsvis Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og til visse tilknyttede akter, har fastlagt følgende tekster:

I. Nice-traktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter

II. Protokoller

- A. Protokol knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber
 - Protokol om udvidelsen af Den Europæiske Union
- B. Protokol knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab
 - Protokol vedrørende statuten for Domstolen
- C. Protokoller knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
 - Protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden
 - Protokol vedrørende artikel 67 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen har vedtaget følgende erklæringer, der er knyttet som bilag til denne slutakt:

- 1) Erklæring om den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik
- 2) Erklæring om artikel 31, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union
- 3) Erklæring om artikel 10 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 4) Erklæring om artikel 21, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 5) Erklæring om artikel 67 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 6) Erklæring om artikel 100 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 7) Erklæring om artikel 111 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 8) Erklæring om artikel 137 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

- 9) Erklæring om artikel 175 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 10) Erklæring om artikel 181 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 11) Erklæring om artikel 191 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 12) Erklæring om artikel 225 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 13) Erklæring om artikel 225, stk. 2 og 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 14) Erklæring om artikel 225, stk. 2 og 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 15) Erklæring om artikel 225, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 16) Erklæring om artikel 225 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 17) Erklæring om artikel 229 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 18) Erklæring om Revisionsretten
- 19) Erklæring om artikel 10.6 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank
- 20) Erklæring om udvidelsen af Den Europæiske Union
- 21) Erklæring om tærsklen for kvalificeret flertal og stemmeantallet i det blokerende mindretal i en udvidet union
- 22) Erklæring om stedet for Det Europæiske Råds møder
- 23) Erklæring om Unionens fremtid
- 24) Erklæring om artikel 2 i protokollen om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden

Konferencen har noteret sig følgende erklæringer, der er knyttet som bilag til denne slutakt:

- 1) Erklæring fra Luxembourg
- 2) Erklæring fra Grækenland, Spanien og Portugal om artikel 161 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- 3) Erklæring fra Danmark, Tyskland, Nederlandene og Østrig om artikel 161 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Hecho en Niza, el veintiséis de febrero de dos mil uno.

Udfærdiget i Nice, den seksogtyvende februar to tusind og et.

Geschehen zu Nizza am sechszwanzigsten Februar zweitausendeins.

Έγινε στη Νίκαια, στις είκοσι έξι Φεβρουαρίου του έτους δύο χιλιάδες ένα.

Done at Nice this twenty-sixth day of February in the year two thousand and one.

Fait à Nice, le vingt-six février de l'an deux mil un.

Arna dhéanamh in Nice ar an séú lá is fiche d'Fheabhra sa bhliain dhá mhíle is a haon.

Fatto a Nizza, addì ventisei febbraio duemilauno.

Gedaan te Nice, de zesentwintigste februari tweeduizend en een.

Feito em Nice, em vinte e seis de Fevereiro de dois mil e um.

Tehty Nizzassa kahdentenäkymmenentenäkuudentena helmikuuta 2001.

Utfärdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

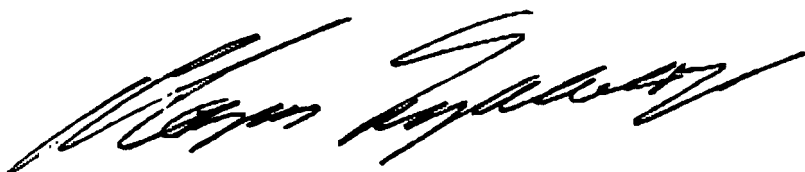

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

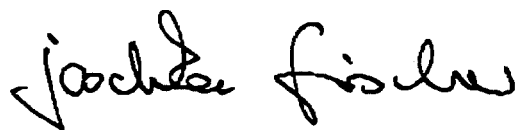
Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

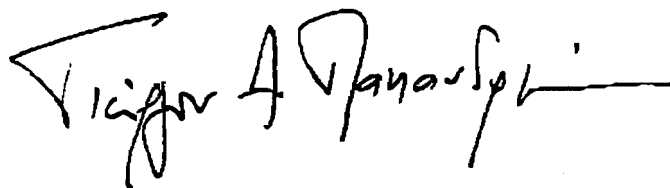
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

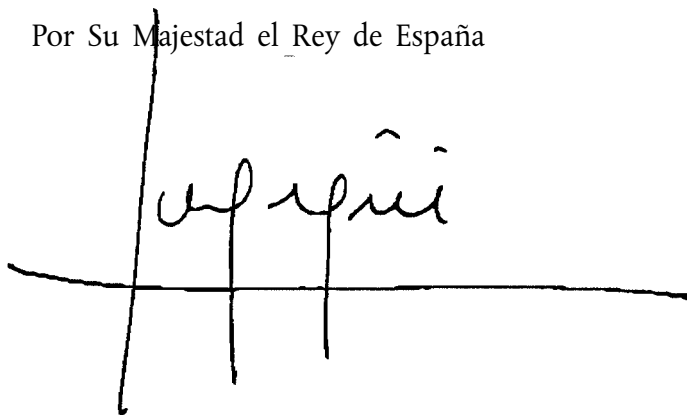
Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

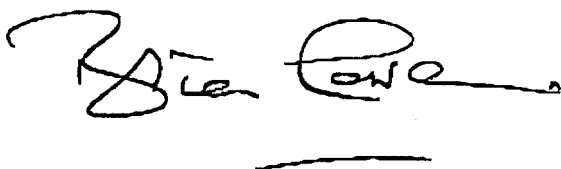

Pour le Président de la République française

1

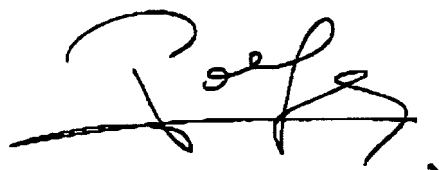
Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

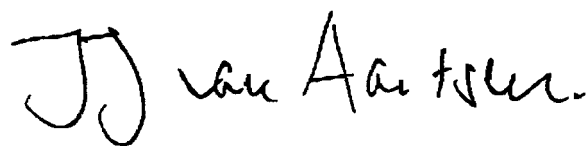
Per il Presidente della Repubblica italiana

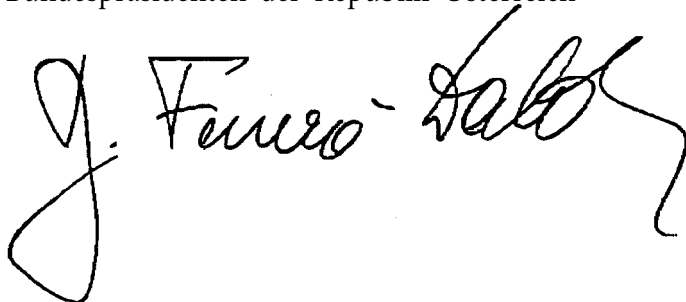
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

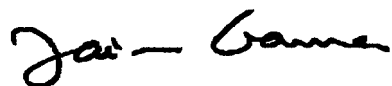
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

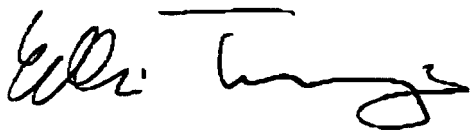
Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Pelo Presidente da República Portuguesa

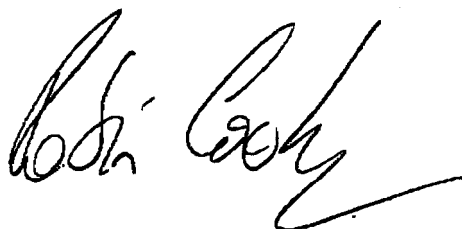
Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'E. Tuomioja', written in a cursive style.

För Hans Majestät Konungen av Sverige

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'C' followed by a vertical line, representing the signature of Carl XVI Gustaf.

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Elizabeth II', written in a cursive style.

ERKLÆRINGER VEDTAGET AF KONFERENCEN

1. Erklæring om den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik

I overensstemmelse med de tekster vedrørende den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (formandskabets rapport og bilagene hertil), der blev godkendt af Det Europæiske Råd i Nice, er det Den Europæiske Unions mål, at denne hurtigt bliver operationel. Det Europæiske Råd vil på grundlag af de gældende bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union træffe afgørelse med henblik herpå så hurtigt som muligt i 2001 og senest på Det Europæiske Råds møde i Laeken/Bruxelles. Det er således ikke en betingelse herfor, at Nice-traktaten er trådt i kraft.

2. Erklæring om artikel 31, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union

Konferencen minder om,

- at beslutningen om at oprette en enhed bestående af offentlige anklagere, retsembedsmænd eller polititjenestemænd med tilsvarende kompetence, der udstationeres af hver enkelt medlemsstat (Eurojust), som skal have til opgave at lette en passende koordinering mellem nationale retsforfølgende myndigheder og støtte efterforskningen i kriminalsager vedrørende organiseret kriminalitet, indgik i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999
- at det europæiske retlige netværk blev oprettet ved fælles aktion 98/428/RIA vedtaget af Rådet den 29. juni 1998 (EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4).

3. Erklæring om artikel 10 i traktaten om Den Europæiske Union

Konferencen minder om, at pligten til loyalt samarbejde, som følger af artikel 10 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og som gælder i forholdet mellem medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner, ligeledes gælder i forholdet mellem Fællesskabets institutioner indbyrdes. For så vidt angår forholdet mellem institutionerne kan Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgå interinstitutionelle aftaler, hvis det som led i opfyldelsen af denne pligt til loyalt samarbejde viser sig nødvendigt at lette anvendelsen af bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Disse aftaler må hverken ændre eller udbygge traktatens bestemmelser og må kun indgås med disse tre institutioners samtykke.

4. Erklæring om artikel 21, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen opfordrer de institutioner og organer, der er nævnt i artikel 21, stk. 3, eller artikel 7, til at sørge for, at det svar, der skal gives på enhver skriftlig henvendelse fra en unionsborger, tilsendes denne inden for en rimelig frist.

5. Erklæring om artikel 67 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

De høje kontraherende parter giver deres tilslutning til, at Rådet i den afgørelse, det skal træffe i henhold til artikel 67, stk. 2, andet led,

- beslutter fra den 1. maj 2004 at træffe afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251, når det vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 62, nr. 3, og artikel 63, nr. 3, litra b)
- beslutter at træffe afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251, når det vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 62, nr. 2, litra a), fra den dato, hvor der er opnået enighed om anvendelsesområdet for foranstaltninger vedrørende personers passage af Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser.

Rådet bestræber sig i øvrigt på at lade fremgangsmåden i artikel 251 gælde for de andre områder, der er omfattet af afsnit IV, eller for nogle af dem fra 1. maj 2004 eller snarest muligt efter denne dato.

6. Erklæring om artikel 100 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen minder om, at afgørelser om finansiel støtte som omhandlet i traktatens artikel 100, der er forenelige med »no bail out-klausulen« i artikel 103, skal være i overensstemmelse med de finansielle overslag for 2000-2006 og især med punkt 11 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren samt med tilsvarende bestemmelser i de fremtidige interinstitutionelle aftaler og finansielle overslag.

7. Erklæring om artikel 111 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen er enig om, at procedurerne bør være sådanne, at de muliggør fuld inddragelse af alle medlemsstaterne i euroområdet i hver fase af udarbejdelsen af Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union.

8. Erklæring om artikel 137 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen er enig om, at alle udgifter afholdt i henhold til artikel 137 falder ind under udgiftsområde 3 i de finansielle overslag.

9. Erklæring om artikel 175 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

De høje kontraherende parter er fast besluttet på at påse, at Den Europæiske Union kommer til at spille en ledende rolle med henblik på at fremme miljøbeskyttelsen i Unionen og i international sammenhæng at forfølge samme mål på globalt plan. Alle de muligheder, som traktaten giver, bør udnyttes fuldt ud for at forfølge dette mål, herunder også anvendelse af markedsorienterede incitamenter og instrumenter, der fremmer en bæredygtig udvikling.

10. Erklæring om artikel 181 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen bekræfter med forbehold af de øvrige bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at betalingsbalancestøtte til tredjelande ikke hører under anvendelsesområdet for artikel 181 A.

11. Erklæring om artikel 191 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen minder om, at bestemmelserne i artikel 191 ikke medfører overførsel af kompetence til Det Europæiske Fællesskab og ikke berører anvendelsen af de relevante nationale forfatningsmæssige bestemmelser.

Finansieringen af politiske partier på europæisk plan over De Europæiske Fællesskabers budget kan ikke anvendes til direkte eller indirekte finansiering af politiske partier på nationalt plan.

Bestemmelserne om finansiering af politiske partier anvendes på samme grundlag for alle de politiske retninger, der er repræsenteret i Europa-Parlamentet.

12. Erklæring om artikel 225 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen opfordrer Domstolen og Kommissionen til snarest at foretage en generel gennemgang af fordelingen af beføjelserne mellem Domstolen og Retten i Første Instans, især hvad angår direkte klageadgang, og til at forelægge passende forslag, så disse kan behandles af de kompetente instanser, så snart Nice-traktaten er trådt i kraft.

13. Erklæring om artikel 225, stk. 2 og 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen finder, at de væsentligste bestemmelser vedrørende den procedure for fornyet prøvelse, der er omhandlet i artikel 225, stk. 2 og stk. 3, bør defineres i Domstolens statut. Disse bestemmelser bør navnlig præcisere:

- parternes rolle i en sag indbragt for Domstolen med henblik på at sikre beskyttelse af deres rettigheder
- virkningen af proceduren for fornyet prøvelse for eksigibiliteten af den afgørelse, som Retten i Første Instans har truffet
- virkningen af Domstolens afgørelse for tvisten mellem parterne.

14. Erklæring om artikel 225, stk. 2 og 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen finder, at Rådet, når det vedtager de bestemmelser i statuttens, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 225, stk. 2 og stk. 3, bør indføre en procedure, der sikrer, at der foretages en evaluering af den konkrete gennemførelse heraf senest tre år efter, at bestemmelserne i Nice-traktaten er trådt i kraft.

15. Erklæring om artikel 225, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen finder, at i de undtagelsestilfælde, hvor Domstolen beslutter at foretage fornyet prøvelse af en afgørelse truffet af Retten i Første Instans om et præjudicielt spørgsmål, bør den træffe afgørelse efter en hasteprocedure.

16. Erklæring om artikel 225 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen anmoder Domstolen og Kommissionen om snarest at udarbejde et udkast til afgørelse om oprettelse af en særlig retsinstans med kompetence til at træffe afgørelse som første instans i tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte.

17. Erklæring om artikel 229 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen finder, at artikel 229 A ikke foregriber valget af den domstolsordning, der vil kunne indføres til behandling af retstvister vedrørende anvendelsen af retsakter vedtaget på grundlag af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvorved der indføres fællesskabsretlige industrielle ejendomsrettigheder.

18. Erklæring om Revisionsretten

Konferencen anmoder Revisionsretten og de nationale kontrolinstitutioner om at forbedre rammerne og betingelserne for deres samarbejde, dog således at de opretholder deres respektive autonomi. Revisionsrettens formand kan med henblik herpå nedsætte et kontaktudvalg med formændene for de nationale kontrolinstitutioner.

19. Erklæring om artikel 10.6 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank

Konferencen forventer, at en henstilling som omhandlet i artikel 10.6 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank forelægges snarest.

20. Erklæring om udvidelsen af Den Europæiske Union ⁽¹⁾

Den fælles holdning, som medlemsstaterne vil indtage under tiltrædelseskonferencerne for så vidt angår fordelingen af pladserne i Europa-Parlamentet, stemmевægtningen i Rådet, sammensætningen af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og sammensætningen af Regionsudvalget, vil være i overensstemmelse med følgende oversigter for en Union med 27 medlemsstater:

⁽¹⁾ Oversigterne i denne erklæring tager kun hensyn til de kandidatlande, som der rent faktisk er indledt tiltrædelsesforhandlinger med.

1. EUROPA-PARLAMENTET

Medlemsstater	Pladser i EP
Tyskland	99
Det Forenede Kongerige	72
Frankrig	72
Italien	72
Spanien	50
Polen	50
Rumænien	33
Nederlandene	25
Grækenland	22
Den Tjekkiske Republik	20
Belgien	22
Ungarn	20
Portugal	22
Sverige	18
Bulgarien	17
Østrig	17
Slovakiet	13
Danmark	13
Finland	13
Irland	12
Litauen	12
Letland	8
Slovenien	7
Estland	6
Cypern	6
Luxembourg	6
Malta	5
I alt	732

2. STEMMEVÆGTNINGEN I RÅDET

Medlemmer af Rådet	Vægtede stemmer
Tyskland	29
Det Forenede Kongerige	29
Frankrig	29
Italien	29
Spanien	27
Polen	27
Rumænien	14
Nederlandene	13
Grækenland	12
Den Tjekkiske Republik	12
Belgien	12
Ungarn	12
Portugal	12
Sverige	10
Bulgarien	10
Østrig	10
Slovakiet	7
Danmark	7
Finland	7
Irland	7
Litauen	7
Letland	4
Slovenien	4
Estland	4
Cypern	4
Luxembourg	4
Malta	3
I alt	345

Rådets afgørelser træffes med mindst 258 stemmer afgivet af et flertal af medlemmerne, der stemmer for, når afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen.

I alle andre tilfælde træffes Rådets afgørelser med mindst 258 stemmer afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for.

Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62 % af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget.

3. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Medlemsstater	Medlemmer
Tyskland	24
Det Forenede Kongerige	24
Frankrig	24
Italien	24
Spanien	21
Polen	21
Rumænien	15
Nederlandene	12
Grækenland	12
Den Tjekkiske Republik	12
Belgien	12
Ungarn	12
Portugal	12
Sverige	12
Bulgarien	12
Østrig	12
Slovakiet	9
Danmark	9
Finland	9
Irland	9
Litauen	9
Letland	7
Slovenien	7
Estland	7
Cypern	6
Luxembourg	6
Malta	5
I alt	344

4. REGIONSUDVALGET

Medlemsstater	Medlemmer
Tyskland	24
Det Forenede Kongerige	24
Frankrig	24
Italien	24
Spanien	21
Polen	21
Rumænien	15
Nederlandene	12
Grækenland	12
Den Tjekkiske Republik	12
Belgien	12
Ungarn	12
Portugal	12
Sverige	12
Bulgarien	12
Østrig	12
Slovakiet	9
Danmark	9
Finland	9
Irland	9
Litauen	9
Letland	7
Slovenien	7
Estland	7
Cypern	6
Luxembourg	6
Malta	5
I alt	344

21. Erklæring om tærsklen for kvalificeret flertal og stemmeantallet i det blokerende mindretal i en udvidet Union

For så vidt alle de kandidatlande, der er opført på listen i erklæringen vedrørende udvidelsen af Den Europæiske Union, endnu ikke er blevet medlem af Unionen, når de nye stemmевægte træder i kraft (den 1. januar 2005), hæves tærsklen for kvalificeret flertal, efterhånden som landene bliver medlem, fra en procentsats, der er lavere end den nuværende, til højst 73,4 %. Når alle ovennævnte kandidatlande er blevet medlem, hæves det blokerende mindretal i Unionen, der således omfatter 27 lande, til 91 stemmer, og der foretages en automatisk konsekvenstilpasning af tærsklen for det kvalificerede flertal, der følger af tabellen i erklæringen vedrørende udvidelsen.

22. Erklæring om stedet for Det Europæiske Råds møder

Fra 2002 afholdes et møde i Det Europæiske Råd under hvert formandskab i Bruxelles. Når Den Europæiske Union har 18 medlemmer, finder alle Det Europæiske Råds møder sted i Bruxelles.

23. Erklæring om Unionens fremtid

1. Der er blevet besluttet vigtige reformer i Nice. Konferencen glæder sig over den vellykkede afslutning på konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre en hurtig ratifikation af Nice-traktaten.
2. Konferencen er enig om, at afslutningen på konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer baner vej for udvidelsen af Den Europæiske Union, og understreger, at Unionen med ratifikationen af Nice-traktaten vil have fuldført de institutionelle ændringer, der er nødvendige for nye medlemsstaters tiltrædelse.
3. Efter at have banet vej for udvidelsen opfordrer konferencen til en bredere og mere dybtgående debat om Den Europæiske Unions fremtidige udvikling. Det svenske og det belgiske formandskab vil i 2001 i samarbejde med Kommissionen og med deltagelse af Europa-Parlamentet tilskynde til en bred debat med inddragelse af alle involverede parter: repræsentanter for de nationale parlamenter og for den offentlige mening som helhed, dvs. politiske og økonomiske kredse og universitetskredse, repræsentanter for civilsamfundet osv. Kandidatlandene vil blive inddraget i denne proces på en måde, der skal fastsættes nærmere.
4. På grundlag af en rapport til mødet i juni 2001 i Göteborg vil Det Europæiske Råd på mødet i december 2001 i Laeken/Bruxelles vedtage en erklæring, der skal indeholde passende initiativer til fortsættelse af denne proces.
5. Under processen bør bl.a. følgende spørgsmål tages op:
 - mulighederne for at fastlægge og overvåge en mere præcis afgrænsning af kompetencefordelingen mellem Den Europæiske Union og medlemsstaterne, der tager hensyn til subsidiaritetsprincippet
 - status for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Köln blev proklameret i Nice

- en forenkling af traktaterne med henblik på at gøre dem klarere og lettere at forstå uden at ændre deres indhold
 - de nationale parlamenters rolle i den europæiske arkitektur.
6. Konferencen tager ovennævnte spørgsmål op ud fra en erkendelse af, at der er behov for at forbedre og overvåge Unionens og dens institutioners demokratiske legitimitet og åbenhed med henblik på at bringe dem tættere på borgerne i medlemsstaterne.
7. Konferencen er enig om, at der efter disse indledende skridt skal indkaldes til en ny konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i 2004 for at behandle ovennævnte spørgsmål med henblik på at foretage de hermed forbundne traktatændringer.
8. Konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer må ikke udgøre nogen form for hindring eller forudsætning for udvidelsesprocessen. Endvidere vil de kandidatlande, der har afsluttet tiltrædelsesforhandlingerne med Unionen, blive indbudt til at deltage i konferencen. De kandidatlande, der ikke har afsluttet forhandlingerne om deres tiltrædelse, vil blive indbudt som observatører.

24. Erklæring om artikel 2 i protokollen om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om kul- og stålforskningsfonden

Konferencen opfordrer Rådet til i medfør af protokollens artikel 2 at sørge for, at det statistiske system for EKSF efter EKSF-traktatens udløb videreføres indtil den 31. december 2002, og til at anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag.

ERKLÆRINGER SOM KONFERENCEN HAR NOTERET SIG

1. Erklæring fra Luxembourg

Uden at det berører afgørelsen af 8. april 1965 samt de heri fastsatte bestemmelser og muligheder for så vidt angår hjemstedet for fremtidige institutioner, organer og tjenester, forpligter den luxembourgske regering sig til ikke at gøre krav på hjemstedet for appelkamrene under Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker og design), der fortsat er placeret i Alicante, heller ikke hvis disse appelkamre bliver særlige retsinstanser som defineret i artikel 220 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

2. Erklæring fra Grækenland, Spanien og Portugal om artikel 161 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Grækenlands, Spaniens og Portugals accept af overgangen til kvalificeret flertal i artikel 161 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er givet ud fra den forudsætning, at ordet »flerårige« i stk. 3 betyder, at de finansielle overslag, der gælder fra 1. januar 2007, og den hertil knyttede interinstitutionelle aftale får en varighed, der er identisk med den, som gælder for nuværende finansielle overslag.

3. Erklæring fra Danmark, Tyskland, Nederlandene og Østrig om artikel 161 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Med hensyn til erklæringen fra Grækenland, Spanien og Portugal om artikel 161 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab erklærer Danmark, Tyskland, Nederlandene og Østrig, at denne erklæring ikke har præjudicerende virkning for Europa-Kommissionen, navnlig ikke for så vidt angår dennes initiativret.
